

культура

ISSN 2519-4429

24 лютого 2017 р.

і життя

Квітки Щастя

стор. 12

Подвиг покоління

стор. 13

Країна Здійснення Мрій

стор. 14–15

Фотоколаж Романа РАТУШНОГО

*Півник розквіє проблеми,
Ті, що заважають жити.
Мрії запишіть щасливі –
Час прийшов життю радіти!*

Наталія Веселицька
Ірина Дживаго
Юрій Дрюченко

креативний проєкт

Міст ЄДНАННЯ

■ ПРЕДСТАВЛЕННЯ ПРОЕКТУ

Спеціалізований підрозділ Київського обласного центру гуманної педагогіки «Центр духовного розвитку та творчої ініціативи «Гармонія», (далі «Центр...»), видавничо-інформаційний центр «Майстер-десант» з 2010 року впроваджує і розвиває проєкт «Симфонія здоров'я». Проєкт присвячено **духовному**, фізичному, психічному, соціальному, екологічному видам здоров'я.

■ КОНЦЕПЦІЯ ПРОЕКТУ «СИМФОНІЯ ЗДОРОВ'Я»

Щоб зберегти та укріпити своє здоров'я людям різного віку дуже корисно займатися творчістю, яка може бути різноманітною: музичною, літературною, образотворчою, тощо. Позитивні думки і почуття вираженими різними мистецькими засобами можуть стати реальністю. Це і є

створення власної країни Здійснення Мрій і втілення її в життя реального світу.

Завдяки творчості відбувається зняття психоемоційної та фізіологічної напруги, що дуже актуально в наш час. Як наслідок – відбувається покращення психологічного клімату у суспільстві.

Заходи проєкту: відеоальманахи, фестивалі, виставки, майстер-класи, книги.

■ ПЛАН ПЕРЕСУВНИХ ВИСТАВОК

1. 23.02-01.03 – Український фонд культури (Липська, 16-а) – виставка «Сад Любові та Радості України – країни Здійснення Мрій» в рамках Всеукраїнського мистецького фестивалю «Україна – країна Здійснення Мрій» в проєкті «Симфонія здоров'я». **1 березня о 15.00:** презентація проєкту «Сад Любові та Радості України – країни Здійснення Мрій», майстер-клас «Моя Квітка Щастя на Дереві Життя Саду Любові та Радості» Центр естетичного виховання «Гармонія» Деснянського району м. Києва. Створення подарунка для Українського фонду культури.

Учасники майстер-класу – колективи БДЮТ «Дивоцвіт»: гурток образотворчого мистецтва «Краплинки», керівник гуртка Наталія Веселицька; Зразковий художній колектив студія образотворчого мистецтва «Сонечко», керівник гуртка Наталія Долгушина, відмінник освіти України, керівник гуртка – методист.

2. 02.03-23.03 – Інститут декоративно-прикладного мистецтва та дизайну ім. Бойчука, (вул. Кіквідзе, 32) – виставка «Сад Любові та Радості України – країни Здійснення Мрій» в рамках Всеукраїнського мистецького фестивалю «Україна – країна Здійснення Мрій» в проєкті «Симфонія здоров'я» з урочистим відкриттям, з майстер-класом «Україна – країна Здійснення Мрій: «Моя Квітка Щастя...» для Печерського району міста Києва.

3. 24.03-11.04 – Галерея мистецтв ЦРБ ім. П. А. Загребельного Деснянського району (вул. Драйзера, 6) – виставка «Сад Любові та Радості України – країни Здійснення Мрій» в рамках Всеукраїнського фестивалю «Україна – країна Здійснення Мрій» в проєкті «Симфонія здоров'я» з урочистим відкриттям і майстер-класом «Літературне дерево», «Янгол-охоронець». ►

*«Така буде нам Україна,
Які у нас будуть серця!»*

Тетяна Майданович

Можливо, саме зараз настав час об'єднати наші зусилля і створити мости ЄДНОСТІ і ГАРМОНІЇ. Для цього у нас є чудові інструменти з різних видів мистецтва, а головне – серця, сповнені світла і любові до Всесвіту та України.

*Ця зірка – Благовість.
І в Небі України
Вона запалена сьогодні
Не дарма...*

*Нове життя триває,
І віднині
Не володіє*

Нами вже пітьма.

Панує Творчість.

Ми впізнали, хто ми.

Впізнали Матір.

Світло, що з її лиця.

Тому немає суму,

Болю, втоми,

І плідним стане

Прагнення митця.

Поєднано усіх «прорабів»

Духу,

Будуємо Храм

Одвічного життя.

Співаємо! Благаю, Простір,

Слухай! Як наша Пісня

Поведе до Майбуття!

Так у далекому 1993 році написала поетеса Тетяна Попова. Вона була і завжди залишиться одною з нас. Звершилося!

Ми єднаємо наші ряди світлячків. У кожного своє завдання, але координуючи свої дії, ми здатні створити ту критичну масу світла, яка надасть змогу перетворити Всесвіт навколо нас на кращий, гармонійний.

Цей номер часопису «Культура і життя» є нашим маніфестом, який закріплюється світлими ділами, співпрацею і співтворчістю.

Творча людина здатна перетворювати світ на краще завдяки власній творчості.

Хто ж такий Творець? Це:

1. Синтезатор (синтез – процес взаємодії лівої (логічної) і правої (творчої) півкулі). Якщо ліва і права півкулі взаємодіють, то їх маршрут можна описати стрічкою Мебіуса, тобто знаком нескінченності, який у просторі показує перехід із внутрішнього світу в

зовнішній і навпаки. У людини – це її очі! Саме тому вони і є дзеркалом Душі.

2. Міст між Духом і Матерією («Знов створюючи річки і мости, як інструмент, настроюємо душі». Н. Веселицька).

3. Інструмент Краси або Потворності.

Якого заряду Творець – позитивного чи негативного – залежить від того, яке у нього Серце.

Сполучаємо Очі з Серцем – отримуємо кристал, який можна назвати Свідомістю Серця або відчуттязнавством!

Формула 1: Розум (що синтезує) + Серце (з любов'ю) = Творець, який творить і зцілює = **ГАРМОНІЯ.**

Формула 2: Розум (що синтезує) + Серце (з ненавистю) = Творець, який руйнує і вбиває.

Висновок: Творець, який творить світло, – запроваджує

в життя закони Космосу. Творець, що руйнує, – порушує закони Космосу.

*Закони Всесвіту,
Натхнення та Краси
Несу в собі –*

*вони не знають меж!
Знов створюючи
річки та мости,*

*Співа Душа,
сягнувши Віри вєж.*

*Я бережу Красу, Надію,
Віру,*

*Добро, Любов...
Я хочу їх віддати!*

Хай буде так.

*Благословенна Ліра
Наповнить Світ – це Думки
Благодать.*

Дуже цінною якістю для успішної адаптації в сучасному світі є здатність до синтезу.

Ми синтезуємо Любов!..

Ідей багато є у Бога –

*І наша славна перемога –
В Гармонії мистецьких мов!
Сучасні творчі люди на Землі*

*З'єднаються на всіх
високих планах –*

Розтануть враз

*образи і омані,
Настане Час для Світла
на Землі!*

Гармонія – створює і структурує реалізацію внутрішнього потенціалу в зовнішньому світі. Так народжується духовність. Тому мій слоган в Інтернеті – «Творю Красу!», тобто відтворюю себе.

Головна думка проєкту «Симфонія здоров'я»

Щоб зберегти та укріпити своє здоров'я, людям різного віку дуже корисно займатися творчістю, яка може бути різноманітною: музичною, літературною, образотворчою тощо.

Позитивні думки і почуття, виражені різними мистецькими засобами, можуть стати реальністю. Це і є створення власної країни Мрії і втілення її в життя реального світу.

Завдяки творчості відбувається зняття психоемоційної та фізіологічної напруги, що дуже актуально в наш час. Як наслідок – покращується пси-

хологічний клімат у суспільстві.

Саме для цього створено і впроваджується проєкт «Симфонія здоров'я»: «Сад Любові та Радості України – країни Здійснення Мрій».

У 2015 році проєкт розгортався у співтворчості Національного музею літератури України, Центру духовного розвитку та творчої ініціативи «Гармонія», учнів школи № 138 із поглибленим вивченням предметів природничого циклу (1–6, 11 класи, керівники – педагог-організатор Наталія Веселицька і вчитель музики Ірина Дживаго), школи № 27 (гурток

декоративно-прикладного мистецтва, керівник Любов Зубченко), вихованців дитячої студії «Колорит» (керівник – художниця-лялькарка Надія Сердюк).

Проєкт «Трипільський пульсар» художника-графіка Наталії Смаги, члена художнього журі, чудово і суттєво доповнив експозицію. Птахи і звірі Саду Любові та Радості, виконані Наталією Веселицькою та Іриною Дживаго, наповнили сад життям.

Виставка починалася з роботи «Подорож на верхів'я гори Доль» Юрія Дрюченка, голови художнього журі фестивалю, і головного символу фестивалю

«Україна – країна Здійснення Мрій» Наталії Веселицької, автора проєкту.

Також нас підтримали в КМДА: 17 днів тривала наша виставка у фойє на другому поверсі (1–17 червня). Потім гостювали в організації «Довічне право інваліда...», у воїнів АТО. Далі поїхали до Жіночого центру Шевченківського району міста Києва.

Ми вдячні всім, хто взяв участь: організаціям, окремим особистостям. Своєю мистецькою діяльністю ми говоримо світові: «Ми мирні, творчі люди. В нас є бажання жити щасливим, креативним, в усіх напрямках багатим життям!»

Ми створюємо Всесвіт саме таким, яким його бачимо. Наш фестиваль – це маніфест сучасного українського суспільства, і його має почути світ.

креативний проект

Присвята відродженню України

► **4. 12.04-10.05** – Національний музей літератури України (вул. Богдана Хмельницького, 11) – виставка «Сад Любові та Радості України – країни Здійснення Мрій» в рамках Всеукраїнського мистецького фестивалю «Україна – країна Здійснення Мрій» в проекті «Симфонія здоров'я» з урочистим відкриттям і закриттям з майстер-класом «Україна – країна Здійснення Мрій: «Моя Квітка Щастя...» для Шевченківського / Дарницького / Святошинського / Солом'янського районів м. Києва відповідно. Додамо музичний і літературний конкурс.

5. 10.05-30.05 – Національний Вишгородський історико-культурний заповідник (м. Вишгород) – виставка «Сад Любові та Радості України – країни Здійснення Мрій» в рамках Всеукраїнського мистецького фестивалю «Україна – країна Здійснення Мрій» в проекті «Симфонія здоров'я» з урочистим відкриттям: з майстер-класом «Україна – країна Здійснення Мрій: «Моя Квітка Щастя...» м. Вишгороду. Додаємо виступ переможців музичного і літературного конкурсу.

6. Червень 2017 рік – КМДА до дня захисту дітей: виставка «Сад Любові та Радості України – країни Здійснення Мрій» в рамках Всеукраїнського мистецького фестивалю «Україна – країна Здійснення Мрій» в проекті «Симфонія здоров'я» з урочистим відкриттям і закриттям з майстер-класом «Україна – країна Здійснення Мрій: «Моя Квітка Щастя...» для Подільського / Оболонського / Дніпровського районів м. Києва відповідно. Додаємо переможців музичного і літературного конкурсу.

7. Серпень 2017 рік – КМДА до дня Незалежності: виставка «Сад Любові та Радості України – країни Здійснення Мрій»: «Дерева роду міста Києва і Вишгорода» в рамках Всеукраїнського мистецького фестивалю «Україна – країна Здійснення Мрій» в проекті «Симфонія здоров'я» з урочистим відкриттям з майстер-класом «Україна – країна Здійснення Мрій: «Моя Квітка Щастя...» міста Києва. Виступ музикантів і літераторів, переможців фестивалю «Україна – країна Здійснення Мрій».

8. Вересень 2017 рік – участь в заходах Міжнародної громадсько-державної програми «Освіта дорослих України» під егідою ЮНЕСКО. Виставка «Сад Любові та Радості України – країни Здійснення Мрій». Виступ музикантів і літераторів, переможців фестивалю «Україна – країна Здійснення Мрій».

9. Листопад 2017 рік-Січень 2018 рік – бібліотека ім. Наталі Забіли для дітей ЦБС Голосіївського району м. Києва – виставка «Дерева роду міста Києва і Вишгорода» в рамках Всеукраїнського мистецького фестивалю «Україна – країна Здійснення Мрій» в проекті «Симфонія здоров'я» з урочистим відкриттям майстер-класом «Україна – країна Здійснення Мрій: «Моя Квітка Щастя...»

<http://slir.masterdesant.com/pres-anons-master-klas/> Прес-анонс майстер-класу «Моя Квітка Щастя на Дереві Життя Саду Любові та Радості».

Плани відносно дат проведення майстер-класів ще погоджуються з керівництвом в районах м. Києва.

Є відповідний лист, підписаний в КМДА, відносно активізації даного проекту.

Літературно-музичний відеоальманах і книга «Золота Русь» проекту «Симфонія здоров'я» із серії «Гармонія Всесвіту» – це подорож на гору Доль для дорослих.

Це присвята Київській Русі та духовному відродженню України у наш час.

Автори – Наталія Веселицька, Ірина Дживаго і Тамара Абраменкова – розкривають свій Всесвіт через творчість: авторські вірші та картини, відповідний музичний супровід. Вони надихають читача на пошук свого шляху до Мрії, створення власного Всесвіту мистецькими засобами.

Відродження України залежить від кожного її мешканця, якому сьогодні важливо стати господарем своєї Долі і країни. Книгу і відеоальманах призначено для широкого кола читачів, які намагаються змінити своє життя на краще, виростити особистий Сад Любові та Радості, створити власний рецепт щастя на рідній землі.

Програма «Золота Русь» присвячена духовному відродженню нашої країни, бо через творчість зберігається її сьогодення і народжується майбутнє:

*Легендами
наповнена Земля.
Тут Доля
відбувається Твоя.
Можливо, наше Майбуття
Тут разом
творять
Небо і Земля.*

Відеоальманах і книга складаються з трьох частин.

Перша частина – «Весна біжить» – присвячена пробудженню природи. Весна може народжуватися і в людській душі. Коли сонячний промінь торкається землі – вона прокидається: квітнуть дерева, співають і в'ють гнізда птахи, комахи, звірі радіють кожному новому теплому дню.

Друга частина – «Пісня Роду». Весна в душі людини – це Любов, без якої неможливо творити Красу. А Краса, як відомо, рятують цей світ, бо дарує радість.

Третя частина – «Не спи, моя рідна Земля!». Вона розповідає про духовне відродження, без якого не буває гідного сьогодення і майбутнього. Новий ра-

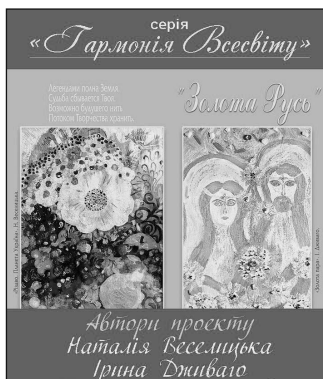

У Центральній дитячій бібліотеці імені О. Пушкіна м. Краматорська. Листопад 2013 року

нок, про який ідеться в програмі та книзі, це і є ранок пробудження для творчого і натхненного життя. Творчість – це Капітан. У кожної людини є шанс стати Капітаном свого життя.

Перша демонстрація відеоальманаху пройшла у Феодосії в 2013 році, на Всеукраїнському фестивалі української книги.

У листопаді 2013 року пока відбувся двічі – вдень для старшокласників, ввечері – для дорослих – у місті Краматорську Донецької області. До виступу долучилися і краматорські поети.

Цю програму Центр духовного розвитку і творчої ініціативи «Гармонія» проводив потім неодноразово в Києві: в «Шоколадному будинку», в Українському фонді культури, в міському Будинку природи, в бібліотеках ЦБС Голосіївського району, школах для старшокласників. Завжди ми зустрічали вдячних глядачів, які мріють жити в Україні, хочуть, щоб вона стала країною Здійснення Мрій кожного громадянина; щоб у кожного жителя була можливість вирощувати власний Сад Любові та Радості на рідній землі – і в прямому, і в переносному сенсах.

МИСТЕЦЬКИЙ ВЕЧІР У КРАМАТОРСЬКУ

Вечірня програма «Золота Русь» для дорослих у Краматорську подарувала присутнім відчуття причетності до поезії, а також розуміння духовної спорідненості з далекими пращурами.

Захід відбувся 26 листопада 2013 року і залишив по собі яскраві враження.

Душевне тепло, щирість, відчуття високої духовності того, що відбувається, й естетична насолода – ось основні враження від творчого літературно-музичного вечора.

Конференц-зал, музика, свічки, святковий дзвін Святогірської лаври, світлина та відеоролики Наталії Веселицької, авторські фотографії Олени Шовкопляс, члена Національної спілки фотохудожників України, слайди і ролики з картинками Ірини Дживаго – все на цьому вечорі було доречно і гармонійно поєднано в єдине ціле.

Але найголовнішими були вірші. Неголосно, задумливо, іноді злегка іронічно, часом трохи збентежено – читали свої вірші поети з Києва і Краматорська: Ірина Дживаго, Наталія Веселицька, Тамара Абраменкова, Ганна Журавльова, Галина Орлова, Олег Максименко. Дивували несподіваними образами, яскравими метафорами, глибиною думки, змушуючи подумати про осінь, світанок, любов, долю України, про людину і мир, Батьківщину і природу.

Ми всі цього вечора стали одnodумцями, духовно близькими людьми. Нас об'єднала Поезія. Організатори вечора подарували нам відчуття причетності до неї, а також розуміння духовної спорідненості з далекими пред-

ками – русичами, з Київською Руссю, враження чистоти і краси навколишнього світу.

Ми зрозуміли, що наш народ володіє духовним потенціалом, який дає нам силу віри в його майбутнє.

Ірина ГРИГОР'ЄВА,
керівник методичного миського об'єднання мовознавців м. Краматорська, вчитель світової літератури школи № 8.

Наталія Веселицька

ГАРМОНІЯ ВСЕСВІТУ

Мій Всесвіт

*чарівний та рідний!
І Простір злітає назустріч.
Любов моя Небу відкрита –
У справжній свій
дім повернуса.*

*Нехай мені вітер ласкаво
Та ніжно ворухить волосся.
Хай Небо погляне з Любов'ю!
Життя, наче Пісня, –
вдалося.*

*Співаю Гармонію Світу –
Це Правда Буття
безперечна!*

*Я мрію про Щастя та Світло
І хочеться жити – безкінечно!
(переклад Анжеліки Андріївської)*

Василь Дробот

НАЩАДКИ

Переклад вірша Василя Дробота з російської мови – Н. Веселицька, І. Дживаго.

*Жива крилата частка крові
Від себе не відпустить нас.
Несе поверх дахів линах,
Проклять і суду – на Парнас.*

*Вмить прокидається
в судинах,
І піниться, штовхає ввись...
І знову ми в обіймах дива
У коло радості злились.*

*Приймає нас усіх крилатих
Непереборна доля в світ,
Навіки скине срібло, золото,
Від Серця
Серцю – шле Привіт.*

*В проміннях сонця золотого
Душа осяяна летить.
А світ старий
зітхнувши сонно,
Де зупинився, там і спить!*

україна є!

■ ВИРОБИМО МОДЕЛЬ УСПІШНОЇ УКРАЇНИ!

Своїми думками про нагальні проблеми країни та її культури та освіти поділився президент Відкритого міжнародного університету розвитку людини «Україна», перший міністр освіти незалежної України (1992–1994 рр.) Петро Таланчук.

– Петре Михайловичу, які проблеми сьогодення України вимагають, на Ваш погляд, нагального вирішення?

– Подивіться, що робиться – втрачено людські цінності. Все це підводить нас до висновку, що маємо кризу цивілізації. І як на мене, це є найстрашніше. Зміни треба починати із змін світогляду.

Робіт на цю тему видрукувано багато починаючи із казок, пісень народних, до фундаментальних. Останнім часом все це оформилося у ноосферний рух, ідея якого як на мене є прекрасною. Замість звичної ідеології змагальності пропонується ідея об'єднання людей. Така ноосферна філософія набирає обертів. А перші ідеї стосовно цього були виказані Володимиром Вернадським. Тобто, треба виробити модель успішної України і для того, аби це втілити у життя, варто зробити модель українця, здатного ідею реалізувати. І на цій основі виробити систему освіти і виховання. «Розкласти» це від дитячого садочка до магістратури, визначити предмети, цінності, які формують світогляд, розробити форми і методи впровадження. Пройде 3–4 покоління – і цю державу не впізнаєш, якщо розпочати сьогодні.

– Саме це намагаються робити ентузіасти в рамках проекту «Симфонія здоров'я», якому присвячено випуск газети. Як не дивно, інколи і їм доводиться переборювати труднощі із забезпеченням заходів приміщеннями тощо. Як зробити взаємодію громадських організацій та управлінців ефективною?

– Держава має організувати механізми, широка співпраця має бути за рахунок нормальних кредитів, податкової політики.

У нас в університеті працюють з людьми з особливими потребами. І тут повинні долучитися і держава, бо в таких людей немає матеріальних можливостей.

У Києві за часів Олександра Омельченка була програма «Турбота», яка опікувалася такими дітьми. А ми за 18 років існування університету випустили 135 тисяч студентів і більше 10 тисяч фахівців із числа інвалідів.

І які це дітки! У візку рухається Юра Тітов, і він – член Національної спілки письменників України, поет, його вірші гарно на романи лягають. Люди в залі, коли чують, – плачуть.

Отже, наголошую ще раз, – тут повинен бути союз.

Однією з дієвих форм впровадження національного в навчально-виховному процесі є гуртки декоративно-прикладного мистецтва.

У сучасних умовах розвитку української освіти актуальним є відродження національної самобутності українців та здобутків традиційної системи виховання. У державній доктрині розвитку національної освіти серед пріоритетних напрямів визначено: в основу національного виховання мають бути покладені принципи єдності сім'ї та школи, наступності та спадкоємності поколінь; прищеплення поваги до батьків, жінки-матері, організація родинного виховання та освіти як важливої ланки виховного процесу. Система національного виховання вміщує всі види виховання. Але основний акцент у кожному з них робиться на формуванні національної самосвідомості, залученні до матеріальної і духовної культури нації.

Ми все частіше зауважуємо тенденції денационалізації в системі українського виховання, попри те, що одним із найважливіших принципів

Вихованню – національний зміст

Любов Зубченко із дітьми

Концепції національного виховання є етнізація виховного процесу – наповнення національним змістом.

Тому національне виховання молоді, розробка форм і методів його організації – повинні перейти у площину практичних дій. Упроваджувати національне у навчально-виховний процес допомагають гуртки декоративно-прикладного мистецтва.

Не винятком є гурток декоративно-прикладного мистецтва, що працює у школі I–III

ступенів № 27 Шевченківського району міста Києва. Окрім ознайомлення з різними видами мистецтв і їхніми засобами художньої виразності, гурток залучає дітей до надбань української культури, народних традицій; є засобом виховання національної самосвідомості, основ громадськості, патріотичних почуттів.

Одним із заходів, у яких взяли участь гуртківці школи № 27 на запрошення Наталії Веселицької, став Всеукраїн-

ський фестиваль «Україна – країна Здійснення Мрій» – в рамках Міжнародного мистецького фестивалю-конкурсу «Моя країна Небувалих звірів: Сад Любові та Радості», що відбувся у квітні-травні 2016 року.

Вихованці виготовили дерево Любові і Радості своєї школи. Намагаючись показати своє уявлення про світ і життя, прагнення українського народу до гармонії, краси і святковості, діти в техніці малювання пластиліном використали давні народні символи: квіти, дерево з корінням, яйце, сонце та інші.

Такі заходи важливі, вони є дієвим засобом формування у дітей любові до Батьківщини і традицій, здатності до людського спілкування, інтересу до творчої праці, в якій проявляється особистість. І нехай діти працюють з новими техніками декоративно-прикладного мистецтва, бо зміни в житті народу не можуть не відбитися і на розвитку народної творчості, яка ніколи не втрачає зв'язку з сьогоденням.

Любов ЗУБЧЕНКО,
керівник гуртка декоративно-прикладного мистецтва школи № 27

Безіменні герої багатогранного митця

Безпосереднім учасником подій на Майдані у 2014 році був Олександр Возіянов. Він створив серію начерків та рисунків «Безіменні герої».

Олександр Возіянов, член народного аматорського колективу «Студія-галерея творчості інвалідів «Ми духом незламні», народився 1940 року. Навчання в Луганському художньому училищі, в Київському художньому інституті обумовило широкий стилістичний та жанровий спектр його творчості в графіці, монументальному та станковому живописі, мозаїці. Він має своє осягнення світу через колір, простір та форму.

Брав участь у розписах інтер'єрів Михайлівського Золотоверхого собору, екстер'єрів

На виставці у Солом'янській РДА (зліва направо) художник О. Возіянов, заступник голови Солом'янської РДА – Н. Новікова, художники М. Шелест, Ю. Дрюченко, І. Анікін.

Успенського собору Києво-Печерської Лаври. Авторською емоційністю, поєднаною з візантійською чіткістю форм, сповнені розписи крипти Аскольда на Аскольдовій могилі.

Сакральний живопис художника не обмежується об'єктами

столиці. Його монументальні розписи оздоблюють церкви і собори Київщини, Миколаївщини, Сумщини, Херсонесу. Відомі також мозаїчні панно художника із зображеннями Національного художнього музею України та Андріївської

церкви у вестибюлі Київського залізничного вокзалу.

Значні твори художника, учасника ліквідації аварії на ЧАЕС, присвячені подіям того часу. Вони стали основою численних виставок. Багато з цих творів опубліковані в каталогах, їм присвячено телепередачі та видання преси.

О. Возіянов – учасник багаточисленних Українських і міжнародних виставок. Наразі виставка його творів експонується у Вінницькому обласному художньому музеї (січень 2017 р.). Твори художника знаходяться у провідних музеях Києва, Львова, Дніпра, Запоріжжя, Донецьчини, а також у приватних збірках Канади, США, Польщі, Фінляндії, Австрії, Естонії, України.

РОДИННИЙ ВИМІР

ВИДАННЯ ПРОЕКТУ

У рамках проекту «Симфонія здоров'я» створені 4 серії книг з дисками: «Симфонія здоров'я» (присвячений Гармонії життя); «Древо роду» (історія України крізь призму родоводу); «Світ дитинства» (казки та вірші для дітей з творчими завданнями для сімейного дозвілля); «Гармонія Всесвіту» (вірші та проза сучасних поетів і прозаїків).

Наталія СМАГА

У заходах проекту «Симфонія здоров'я»: «Сад Любові і Радості» я беру участь уже понад сім років. До того ж із 2001-ого займаюсь дослідженнями трипільських символів. Пластичність цих малюнків згодом стала базовою в одній із моїх авторських технік.

Запропонована пані Наталією Веселицькою і мене долучитися до втілення задуми «Здійснення Мрій» у нашому часовому просторі з «виросування рідного Саду». Я – член журі Всеукраїнського мистецького фестивалю «Україна – країна Здійснення Мрій».

Як на мене, цей проект має чудовий потенціал, а його ідея синхронно вписалася у процес майстер-класу з техніки карбування «дряпанкашкрябанка» на тему «Яйце-Райце». Вона стала доречною також у педагогічній практиці,

Наталія Смага проводить майстер-клас

яка складається зі взаємостосунків, – у царині сприйняття поточного матеріалу. Це важливо, бо на заняттях, які я проводжу з дітками, є особливість: обов'язкове залучення до процесу їхніх батьків.

Розкриття творчого потенціалу через ланцюжок «Дитина – Творчість – Родина» в кожного з нас має свій образ-уяву його втілення. Можливість доторкнутися і матеріалізувати цей вислів можуть усі охочі за умови: якщо це для них спільна родинна справа. Мабуть, тому наш український ет-

нос має найбільший пісенно-обрядовий скарб серед усіх народів світу.

На своїх майстер-класах із відновлення прадавнього виду народної традиції писанкарства я прагну передати учасникам відчуття постійного перегуку з побутовим устроєм української родини – «від Трипілля до сьогодні». На практичних заняттях із дряпання Яйця-Райця, пояснюючи символи, зачіпаю різні інформаційні пласти.

Проведення майстер-класів із цієї майже забутої техніки

дряпання (карбування) по фарбованому в лушпинні від цибулі яйці – пряме продовження теми трипільської культури. Її символіка та орнаментика на глиняних виробках надавала моїм творчим пошукам нового осмислення. Із пластичної форми цих витворів, з гармонійної сили малюнків, що їх знаходили археологи у шарі українського чорнозему, народився мій власний стиль пластичного малювання – «трипільський пульсар», а також адресна техніка виконання екслібрису авторським способом – «шрифтовий портрет».

Дітки охоче беруться за дряпання-шкрябання по формі яйця і з цікавістю намагаються повторити запропоновані їм спосіб і стиль візерунків та символів трипільської доби. А от батьків доводиться із зусиллям запрошувати взяти участь разом із дитиною, проте коли спробують, то видно, як в очах запалюються творчі вогники. А прощаючись, дякують та обіцяють повторити трапезу зі своїми родичами. Особливо, нагадую, – відтворить давню традицію.

Пророцтва Кобзаря донесе рушник

Сьогодні, як і тисячі років тому, не старіє стародавнє українське мистецтво тканих і вишиваних рушників. Вони мають символічне значення не тільки в самих оздобах хати, а й у різних обрядах та ритуалах.

Раніше мною були створені колекції рушників: «Чорнобривців насяяла мати», «Гори, гори горичвіт», «Осіньне золото». Понад 200 рушників розійшлися «по світах». Один з рушників присвячений і подарований С. Галіябурді за цикл пісень про Україну і, зокрема, за пісню «Холодний вітер».

Мої рушники були використані при оформленні міжнародних книжкових ярмарок в Москві та Франкфурті, за що і була нагороджена Почесною грамотою Державного комітету телебачення і радіомовлення України.

У 2003 році стала лауреатом Всеукраїнського огляду-конкурсу народної творчості. Двічі отримала Гран-прі на міських оглядах-конкурсах у місті Києві. Випала мені честь вишивати ріг нашої столиці (м. Київ). Проведено 26 персональних виставок, в тому числі і у Фонді культури, музеї Києва при його відкритті, музеї Тара-

са Шевченка, та у Банкотно-монетному дворі Національного банку України.

Рушники могли представляти ілюстрацію, відображаючи ту чи іншу подію. Для цього використовувались символи, що були відомі ще із Єгейсько-Месопотамського кола задовго до Різдва Христового (В. Щербаківський. «Україн-

ське народне мистецтво». – т. III, вид. 1980 р., м. Рим), так як і піктограми та ідеограми епох мезооліта і палеоліта (В. Драчук. «Дорогами тисячоліть». – вид. Москва, «Молода гвардія», 1976 р.).

Їх я і використала при виготовленні у 1995 році рушників-посвят пам'яті про безвинно загиблих людей під час голодомору, та репресій, коли ще офіційно замовчувалися ці факти трагедії українського народу. Так і була започаткована колекція рушників «Шевченкіана». Адже саме пророчи слова Тараса Шевченка, його настанови та застереження не втрачають своєї актуальності і сьогодні. Через них проявляється для українців дух Т. Шевченка. Мета колекції – донести ці настанови до людей та відкрити істину.

Любов КОНОПКА

КОСМІЧНИЙ ДЕСАНТ

■ ВОЛОДИМИР ПАВЛОВ

Голова Ради громадських організацій ЕКЦ «Київський ДАР» та «Київський обласний центр гуманної педагогіки».

Обраний президентом КТВ ТТвУ та першим заступником голови правління ПрАТ «ПЕА» (Київ).

Народився 12 квітня 1970 року, активно займається громадською роботою у сфері освіти та культури з 1994 року. Закінчив юридичний факультет КНУ імені Т. Шевченка (1997). Восени 2002 року разом з колегами по громадському цеху організував у місті Києві перший авторський семінар з гуманної педагогіки Шалви Олександровича Амонашвілі, доктора психології, професора, дійсного члена РАО та АПНУ. Крім цього, здійснив багато культурно-освітніх проектів у напрямку визначення нового змісту освіти, усвідомлення новітніх викликів світу, що швидко змінюється.

У 2014–2015 роках брав безпосередню участь у бойових діях в зоні АТО. Входить до складу оргкомітету з підготовки та проведення щорічного Міжнародного форуму «Етичні та духовні засади розвитку людини і суспільства», котрий всінадцять буде проходити в Києві – у травні цього року.

■ ЮНИЙ ВЧИТЕЛЬ

Денис Гаркуша, учень 6-го класу, – майстер японського мистецтва. З двох років він самостійно почав займатися мистецтвом складання фігурок з паперу – оригамі та засвоїв техніку створення декількох сотень фігур.

Із семи років викладає це мистецтво школярам ліцею, де навчається, та студентам Дніпропетровського національного університету імені О. Гончара. Занесений до Національного реєстру рекордів, до Книги рекордів України у категоріях «Освіта» та «Мистецтво» – як «наймолодший вчитель в Україні (орігамі)». Лауреат Всеукраїнської програми «Енциклопедія дитячої творчості. Юні таланти України» у номінації «Юна гордість України», лауреат Всеукраїнської премії «Диво-дитина» у номінації «Найдивовижніша дитина 2016 року».

На початку 2014 року Денис взяв участь в акції «Діти за мир». Це був 3-годинний телемарафон Харків-Дніпропетровськ-Львів, і хлопець проводив майстер-клас у прямому ефірі. Також проводив благодійні майстер-класи на підтримку бійців АТО.

Зробив півсотні журавликів, і на урочистій лінійці 1 вересня 2014 року, в Міжнародний день знань, випустив їх на жовто-блакитній зв'язці кульок у синє небо.

Взяв участь у благодійній акції за мир в Україні на Європейській площі, де разом з представниками різних шкіл прикрашав центр міста журавликами з побажаннями миру та злагоди нашій країні.

В ліцеї № 137, де навчається, провів акцію «Дерево Миру» для учнів 4–8 класів. Кожен міг почепити свого журавлика на дерево.

Провів акцію «Від серця до серця» – у своєму ліцеї, в Дніпропетровському національному університеті та в Центрі позашкільної роботи. Денис навчав робити паперове сердечко-лист для українських солдатів у зоні АТО, яке є для них оберегом.

Про космічну педагогіку,

АБО ВИХОВАННЯ НОВОЇ ПЛАНЕТАРНО-КОСМІЧНОЇ ЛЮДИНИ

Володимир ПАВЛОВ

У садочках, школах та вишах України продовжують навчати на основі застарілої матеріалістичної картини світу, використовуючи шлях розуму, але не серця. Нова парадигма XXI століття тільки формується.

Концепція цілісного розвитку людини не сприйнята в системі освіти України та інших країн. З іншого боку, в деяких новостворених приватних і наявних державних навчальних закладах намагаються розробляти власні авторські програми і новаторські методики викладання.

Однак більшою мірою акцент робиться на інформаційно-технічний підхід. Старими методами і вузькою свідомістю неможливо сформувати Нову людину. Що ж ми можемо змінити в нашій реальності без вміння чути голос своєї душі і без навичок цілісного мислення?

ФОРМУВАННЯ ОБРАЗУ НОВОЇ ЛЮДИНИ В ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРІ

Для виховання Нової людини необхідно спочатку чітко сформувати її образ. Далі цей образ слід затвердити в освітньому просторі України. Після цього йде процес відбору та виховання нових за свідомістю педагогів. Бо потенційно Новій молодій людині може допомогти відбутися, як правило, тільки педагог-новатор.

Буде потрібен час, щоб узагальнити сучасні наукові та

філософські уявлення про особливості впливу провідних світових освітніх систем на молоде покоління.

На початку ХХ століття К. Вентцель у своїх роботах виділив і аргументував основу космічного виховання – природну єдність особистості, яка виховується, із життям усього безмежного космосу. Згідно з К. Вентцелем, вища мета педагогіки – виховання особистості, яка усвідомлює себе громадянином Всесвіту. «Треба навчити дитину спочатку відчувати себе частиною маленького, доступного їй для охоплення свідомістю куточка природи, частиною поля, лісу, поступово розширюючи той клаптик землі, на якому вона сприймає себе як одне ціле з

Володимир Павлов

ті, взаємозв'язку, цілісності і коеволюції людини, людства, природи і Космосу (основні ідеї філософії космізму); виховання моральної, вільної, незалежної, самобутньої особистості (центральна ідея теорії

природою, до розмірів Землі як планети, а звідси вже робити перехід до сонячної системи, до зоряної системи, які є складовими нашого Всесвіту, і до безбережної системи всесвітів, що охоплюють весь безмежний Космос». Космічна педагогіка К. Вентцеля є інтеграційним вченням, котре базується на ідеях одно-

свідомого виховання); розкриття та розвитку творчих сил дитини (головна ідея теорії розвитку особистості); космічного виховання (провідна ідея космічної педагогіки).

Ідеї космічної педагогіки К. Вентцеля в контексті модернізації сучасної освіти і її змісту – відображаються у розкритті глобальної взаємозалежності, єдності та цілісності системи «Людина – Людство – Природа – Космос»; у відкритті логіки розвитку цього взаємозв'язку; вивченні універсальних (космічних) законів; у становленні у молодій людини на базі цілісної картини Миру – відповідальності за наслідки перетворень, здійснених на Землі і в Космосі.

Метою космічної освіти є формування планетарно-космічної особистості або – в нашому розумінні – Нової людини.

Від сучасної особистості потенційну планетарно-

космічну Нову людину відрізняє прагнення до розвитку таких основних якостей (характеристик): знання свого минулого, причім не тільки історичного, а й космічного, яке розглядає етапи формування та розвитку структури Всесвіту; масштаб мислення, вміння мислити тактично і стратегічно; звільнення особистості від «шумів»: низькоякісної інформації та інформації, що впливає на підсвідомість; послідовність діяльності та її цілеспрямованість; домінування свідомої діяльності; форма продуктів праці (творчої самореалізації): перехід від втілення внутрішніх творчих потенціалів у матеріальних формах до втілення активності психіки в матеріально-віртуальних, а згодом – виключно у віртуальних формах, а також простір самореалізації (сфери діяльності): розширення простору самореалізації психіки, вихід за межі Землі, що спричинить за собою зміну сфер діяльності, технологій, цінностей, горизонтів світосприйняття.

КЛЮЧІ ВИХОВАННЯ НОВОЇ ЛЮДИНИ

Головне – навчитися мислити наодинці. Пам'ятати про відповідальність мислення. Сумнів, роздратування і «саможаліття» можуть бути свідомо вилучені. Корисно спостерігати за собою.

Потрібно тренувати мислення не розумом, а вогнем духу, поки будь-яка подвійність не зникне. Варто приділити певний час для оволодіння думкою, але корисно повторювати собі про єдність сутності думки. Настає час для оволодіння цілісним, синергетичним мисленням, з використанням потенціалу обох півкуль мозку.

ПЕРСПЕКТИВИ ТВОРЧОЇ ПРАКТИКИ І ДОСЛІДЖЕНЬ

Цілісне бачення і мислення у творчій практиці вчителів-новаторів і в теоретичних дослідженнях учених та різних фахівців – з часом будуть розкриватися, розширюватися і поглиблюватися. Кожен має можливість робити свій внесок, скрупульозно вивчати новий досвід і нову думку.

СВІТЛЕ МИСТЕЦТВО

Поет і Громадянин

■ ВАСИЛЬ ДРОБОТ

Голова російськомовного напрямку літературно-го конкурсу Всеукраїнського мистецького фестивалю «Україна – країна Здійснення Мрій».

Народився у 1942 році в Оренбурзькій області Російської Федерації. Українець. Батьки були живописцями. Від кінця 1943 року – у Києві. Освіта вища: 1972 рік – Київський державний університет (філософський факультет), 1980 рік – Київський політехнічний інститут (спецкурс).

Працював перед виходом на пенсію в одному із закладів Національної академії наук України – на посаді вченого секретаря. Від травня 2007 року – на пенсії.

Одружений, має двох синів, п'ятеро онуків.

Член Національної спілки письменників України з 1995 року, член Ради російської літератури НСПУ, керівник творчого об'єднання російськомовних поетів України «Восход» при НСПУ, член правління КОНСПУ.

Серед тем, порушених та описаних Василем Дроботом, – пейзажна лірика, кохання, історія, сьогодення.

Лауреат літературної премії НСПУ імені Миколи Ушакова – за найкращу поетичну книжку російською мовою (2004).

Лауреат літературної премії імені О. Грибоєдова «За честь и веру» із врученням медалі О. Грибоєдова Спілки письменників Росії (2010).

Нагороджений медаллю НСПУ «Відзнака пошани», 2012 рік.

Лауреат літературної премії «Планета поета» імені Леоніда Вишеславського за 2015 рік.

■ ЕРИКА ВАСИЛЬЄВА

Піаністка, голова музичного напрямку літературного конкурсу Всеукраїнського мистецького фестивалю «Україна – країна Здійснення Мрій», голова журі цього фестивалю; почесний член Центру духовного розвитку та творчої ініціативи «Гармонія».

Народилася 23 лютого 1962 року у місті Ечміадзин (Вірменія). Навчалася у Магнітогорському музичному училищі та Київській державній консерваторії імені П. Чайковського. По закінченні навчання – концертмейстер кафедри оперно-симфонічного диригування і кафедри гри на духових та ударних інструментах консерваторії.

Працювала з такими відомими музикантами, як С. Турчак, В. Гнедаш, В. Антонов, В. Деркач, В. Ладановський.

1990–2001 роки – старший викладач кафедри гри на музичних інструментах КНПУ імені М. Драгоманова. Серед випускників Е. Васильєвої – відомий композитор, піаніст, імпровізатор, музичний терапевт Дмитро Красноухов.

Нині Ерика Васильєва – провідний концертмейстер та викладач Національної музичної академії імені П. Чайковського.

Здобувала перемоги на багатьох міжнародних і всеукраїнських конкурсах та фестивалях. Веде активну гастрольну діяльність, побувала з виступами в Австрії, Угорщині, Румунії, Німеччині, Польщі, Молдові.

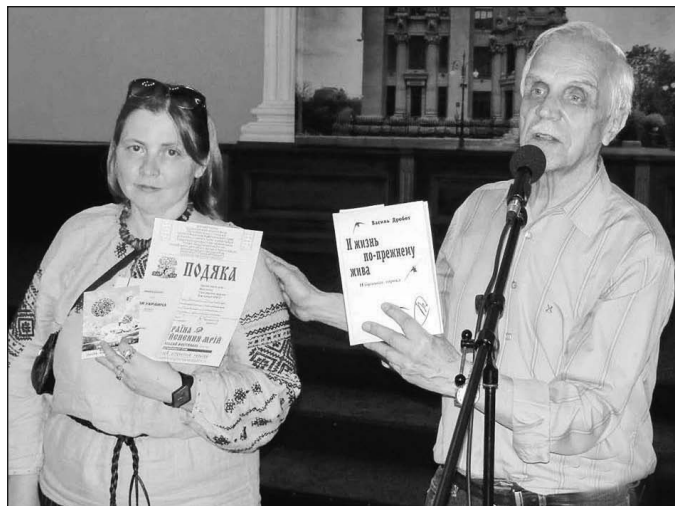
Організатор та учасник тематичних циклів «Музичні горизонти», «Парад віртуозів», «Вечори сонатної музики» та інших.

Наталія ВЕСЕЛИЦЬКА

На сайті Національної парламентської бібліотеки зазначено: «До плеяди легендарних прізвищ можна вписати й ім'я поета Василя Дробота – живого класика, як називають його сучасники».

6 жовтня 2012 року в Національній парламентській бібліотеці України відбувся творчий вечір визначного поета сучасності Василя Дробота, присвячений 70-річчю від дня його народження.

У заході, ініційованому музично-поетичною вітальною «Свет превращается в строку» (організатор – поет Наталія Савіна) Центру духовного розвитку та творчої ініціативи «Гармонія» (директор – Наталія Веселицька), за підтримки Національної парламентської бібліотеки України, взяла участь: О. Бакуменко, відповідальний секретар Київської організації Спілки письменників, який привітав ювіляра та вручив високу нагороду НСПУ, ведучий вечора О. Резник – культуролог, автор-виконавець пісень, П. Приступов – автор-

виконавець і радіожурналіст, друзі та колеги по перу – С. Черепанов, В. Ільїн, В. Гутковський та інші.

Лунали пісні Євгенія Зенюка та Олександра Різника на вірші В. Дробота у виконанні авторів. Присутні приязно вітали ювіляра, а він дарував їм поетичні рядки, в яких вчувалося биття серця. Була озвучена ідея створення книги-подарунка ювілярові у твердій палітурці «И жизнь по-прежнему жива». Видавцем, дизайнером і верстальником видання стала Н. Веселицька. Ініціатива створення книги належить їй та письменниці Н. Савіній. Книжку під-

писали до друку невдовзі після авторського вечора – 10 жовтня 2012 року.

Наводжу фрагмент статті Н. Веселицької: «Сизиф, що досягнув верхів'я гори Доль» із цієї книги, присвяченої Василю Дроботу: «Невипадково книга віршів Василя Дробота «И жизнь по-прежнему жива» вийшла в проєкті «Симфонія здоров'я» (у серії «Гармонія Всесвіту»). Адже саме Поет – духовне світило, що має Божу природу, – створює рядки, які здатні зцілювати... Вважаю, що Василь Дробот, наш Сизиф, який досягнув верхів'я гори Доль, є «наріжним каменем» української культури серед ро-

сійськомовних поетів сучасної України».

Письменниця, редакторка Т. Майданович, яка здійснила літературну редакцію книги «И жизнь по-прежнему жива», запропонувала створити ще одну – з назвою «Лірика» (видавництво «Криниця», робила книгу Н. Веселицька). Видання цієї книжки затвердили до друку в Держтелерадіо коштом держзамовлення (наклад 2000 прим., книжки надійшли до бібліотек України).

Н. Савіна стала також ініціатором видання збірки поезій В. Дробота «Мій Київ» (вийшла друком у січні 2017 року) і подбала про те, щоби бібліотеки столиці отримали видання безкоштовно.

Вдосконалення через таїнство звуку

Настав час змін, нових досягнень у всіх галузях науки та мистецтва. Змінити наше життя на краще – завдання молоді.

Йй необхідно отримати «духовне щеплення», яким є високе музичне класичне мистецтво.

Місія класичного мистецтва – нести духовне начало в життя і сприяти розвитку суспільства. Його завдання – створення суспільства гармонійних людей, очищення людства від агресії, гармонізація душі і тіла людини.

Людина – це іскра Божя. Кожен з нас – величезна і повноправна частина Простору. Енергія, все навколишнє – йде від нього на величезні відстані, і наша думка чутна в Космосі.

У чому сила особистості? В єднанні з Простором. Сенс життя людини – у розвитку Духу в Гармонії зі світом.

Усі хочуть проводити різні експерименти: бачити, чути, пробувати, торкатися; прагнуть спробувати задоволення, пристрасть. Виникає питання: як позбутися

Ерика Васильєва

нижчих пристрастей? Слід отримати «духовне щеплення», яким є високе музичне класичне мистецтво. Відкриваючись музиці всім серцем, Ви відчуєте, як вона починає працювати: перетворює, відроджує, оновлює, воскрешає Ваші думки, почуття,

вчинки. Все стає іншим – чистішим, вищим, світлішим. Ви йдете вперед, розвиваєтеся, стаєте більш сприйнятливим до Божественних вібрацій, які дарують захват, осяяння, свободу духу, волі – і розкривають здатність до творчості. Коли дух людини збагачується, все грубе і чуттєве зникає, поступаючись місцем шляхетності, розуму, світлу, красі, любові, чистоті, силі духу.

Головне завдання музиканта-виконавця, на мій погляд, – одухотворення матерії. Чим сильніше в артиста прагнення освітлювати, вчити людей, допомагати їм, тим більше в ньому зростає і поширюється світло, утворюючи навколо сяючу, променисту ауру.

Істинний музикант, поет – пробуджує, спонукає інших ставати поетами, музикантами. Передавши справжнє мистецтво людям, класична музика здатна гармонізувати суспільство, стоншуючи душі і розкриваючи внутрішній духовний потенціал кожної людини.

дійте!

■ ЖОРЖ ШАНАЄВ

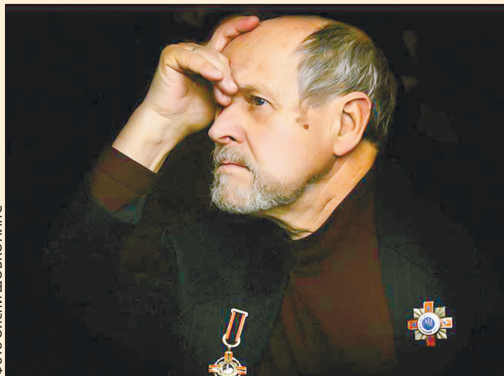

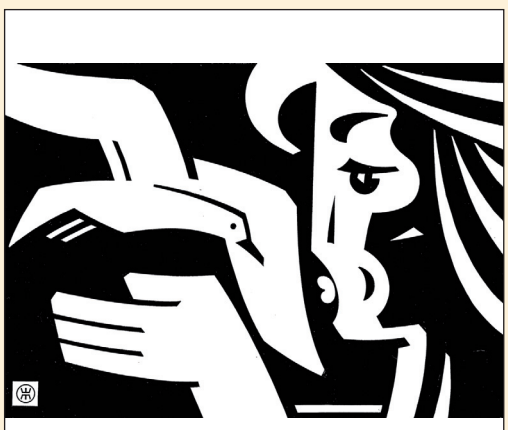
Фото Олени ШОВКОПЛАС

У жахливому 1986 році, художнику Жоржу Шанаєву безпосередньо довелося працювати на будівництві першого «саркофагу» над 4-им блоком ЧАЕС. Умови праці були майже фронтові: наказ, виконання, госпіталь, а далі – кому кладовище, а тим, хто вижив, – роки лікування та мандри по різних комісіях. Усе це представлено в серії його графічних робіт. Жорж Іванович – як учасник ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС в 1986 році, поховав не одного побратима, – на власному гіркому досвіді знає про біль втрати.

Ж. Шанаєв нагороджений орденами «За відвагу», «За мужність». У 2016 році Національний музей України «Чорнобиль» розмістив на сайті музею «Чорнобиль» віртуальну виставку до 80-річного ювілею автора та 30-ї річниці Чорнобильської катастрофи.

Ж. Шанаєв професійний водолаз, науковець – на пенсії розкрив інші грані незчисленних обдарувань, зайнявшись оригінальною книжковою графікою і вдало проілюструвавши низку книжкових видань, у тому числі, зробив свою версію малюнків до книги Н. Веселицької «Пригоди малюка Ластика...» та до власної книги «Нартіада», за що і отримав літературно-мистецьку премію ім. І. Нечуя-Левицького.

Завжди в авангарді «Духом незламні»

За що б не брався Жорж Шанаєв, у нього все виходить на відмінно. Про це свідчить його неординарна біографія.

«С

тиль петрогліфів» – так характеризує автор свій підхід до зображення графічних композицій. Лаконічне – на грані графічного символу – зображення доносить до глядача оригінальне бачення світу – сучасної дійсності. (Детальніше про творчість Ж. Шанаєва можна прочитати на сторінках сайтів «Татусі – захисники Вітчизни» <http://www.zahisnik.masterdesant.com/> і «Сад Любові та Радості» <http://slir.masterdesant.com/>).

Нещодавно виповнилось 30 років від вибуху на ЧАЕС. На жаль, держава не спромоглася належно відзначити ветеранів чорнобильського подвигу ні належним законом, ні передбаченими пенсіями, ні увагою. Та більше, чиновники не знайшли часу, або ж просто проігнорували – підписання документів на присвоєння почесного звання «Заслужений художник України» безпосереднім учасникам ліквідації катастрофи. Адже у травні 1986 року 16 кращих художників України, за дорученням Національної спілки художників України, виконували професійний обов'язок, увічнюючи подвиг ліквідаторів аварії у 30-кілометровій зоні відчуження. Більшість із них уже померли – внаслідок отриманого опромінення.

28 листопада 2014 року до Адміністрації Президента України було направлено подання Київської міської адміністрації за № 001-2541 від 24 листопада 2014 року щодо присвоєння звання «Заслужений художник України» – за поданням центральної ради Всеукраїнської громадської організації інвалідів «Союз Чорнобиль України» від 20 лютого 2014 року «Про висунення членів НСХУ, учасників ліквідації аварії на Чорнобильській АЕС 1986 р. на почесне звання «Заслужений художник України». Воно було підтримане Київською міською адміністрацією, Міністерством культури України, радою Національної спілки художників України, Всеукра-

їнською спілкою ліквідаторів-інвалідів «Чорнобиль-86», Національним науковим центром радіаційної медицини Національної академії медичних наук України, а також провідними релігійними громадами. До відзначення представлено визначних митців, які зробили неоціненний внесок у збереження в пам'яті людства подвигу України у війні з ядерним монстром: Олександра Возіянова, Жоржа Шанаєва. Ж. Шанаєв – член НСХУ, лауреат Державної премії СРСР у галузі науки і техніки, який, за дорученням урядової комісії Ради Міністрів СРСР, 1986 року організував та виконував роботи з герметизації 4-ого блоку ЧАЕС; а також – Юрій Петрович Дрюченко, багаторічний голова Асоціації членів НСХУ, учасників ліквідації аварії на ЧАЕС, голова Чорнобильської комісії Київ-

ської міськради II скликання, співавтор герба та прапора м. Києва, логотипа та прапора НРУ, волонтера Майдану (ВАС ООН посвідчення Д № 0040).

З 13 червня 1986 року створені митцями роботи експонувались на десятках республіканських, всесоюзних, міжнародних художніх виставок, а нині перебувають в експозиції багатьох вітчизняних та зарубіжних музеїв. Творча діяльність цих художників постійно висвітлюється у ЗМІ, залишаючи в пам'яті людства образ України – рятівниці світу від найбільшої ядерної аварії в історії.

Кандидати проявили себе як справжні патріоти, продовжуючи громадсько-просвітницьку діяльність, проводячи десятки пересувних виставок та зустрічей в Україні та за кордоном. Адже подвиг залишається у пам'яті прийдешніх поколінь тоді, коли він збере-

жений у відповідній мистецькій формі.

ГО «Ми Духом незламні» разом з ЦБС Голосіївського району створили Меморіальну стіну пам'яті кіборгам – захисникам донецького аеропорту в бібліотеці для дітей № 15. Також у січні 2017 року в школі № 110 Голосіївського району міста Києва відкрито Музей АТО, облаштований волонтерами Київської міської спілки ветеранів та учасників АТО Голосіївського району м. Києва.

На виставці представлені унікальні інформаційні документи та експонати із зони бойових дій Донеччини, що переконливо свідчать про підступну агресивну діяльність російсько-сепаратистських бандформувань.

Всю країну зворушили проводи героїв-захисників Авдіївки на майдані Незалежності, які були вбиті ворогами, засланими імперією зла для поневолення України. Вмирають не тільки військові, але й багато цивільних (а дехто з них кричав: «Росія, прийди!») Прийшла). Бачимо творче осмислення підступних прийомів гібридної війни, нацьковування брата на брата російсько-путінського гатунку та виконання головного завдання школи та культури – донести до свідомості суспільства, що Україна у нас одна, іншої немає, та головний сенс життя – це побудова саду любові і радості та країни здійснення мрій в Україні.

Юрій ДРЮЧЕНКО,
Сергій БОЛТІВЕЦЬ

Поїздка в Чорнобиль. 2010 рік. «Освіта дорослих України» під егідою ЮНЕСКО

татусі – захисники Вітчизни

■ ЦІНА УСПІХУ

У всіх українців мого віку – життя розколось на «до» та «після».

Перший злам був безкровним та подарував нам можливість будувати своє благополуччя власними руками. Ми «вдихнули» перші «шість сотих» приватної землі, засіяли два гектари огірками та півгектара розсадою томатів на богарі (технологія вирощування сільськогосподарських культур без штучного зрошення, – ред.).

Дохід спрямували на будівництво торгових точок, цехів та обладнання площ для вирощування грибів – глив та печериць. Коли на площі 10 тис. кв. м забілили гриби прийшли ті, які ніколи нічого самі не робили, і запитали: «Це що, все тобі?»

Так ми на собі відчули гіркий смак рейдерства. В результаті, довічну інвалідність отримали чотири члени сім'ї.

■ ЗАБУТИЙ РЕЗЕРВ МОЛОДОЇ ДЕРЖАВИ

Безнадія, безвихідь, відсутність засобів для існування, посттравматичний стресовий розлад, депресивний стан. Яюсь уночі почула слова уві сні: «Довічне право інваліда». Так, вони забрали у нас матеріальну спроможність, здоров'я, але не забрали силу духу, знання та досвід, які у нас є. Ми просто належимо до забутих резервів молоді держави. Наші знання та досвід повинні слугувати тим, хто, як і ми, опинився у скрутному становищі. Для цього потрібна організація! Тому ми її започаткували.

■ СЬОГОДЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ

Із Майдану члени нашої організації пішли на фронт одними з перших. Повернулися з нагородами та статусом учасників бойових дій. Молоді активісти підписали контракти і захищають незалежність та суверенітет України на Сході. Ті, які повернулися, займаються психологічною, правовою, соціальною реабілітацією інвалідів та своїх побратимів. Їхніми руками та коштами обладнуються центри, мережі реабілітації та адаптації в місті Києві, на вулиці Пожарського, 1, а також в смт Ялта Донецької області.

У центрах незахищені верстви населення освоюють ази будівництва громадянського суспільства, вчать створювати соціальні підприємства. Організація розширює територію впливу, отримала статус всеукраїнської та змінила назву на Всеукраїнську організацію «Довічне право інваліда, ветерана, учасника бойових дій».

Одним з аспектів інтенсифікації взаємодії є волонтерська діяльність членів об'єднання, які є ветеранами АТО й інвалідами. Їх багато, проте хочу сказати про найбільш активного і найяскравішого з них – це легендарний заступник командира «Айдару» із позивним «Полковник Рембо» – Віктор Хакимзянов. Наші воїни, які сьогодні на передовій, розповідали, що він лише з двома бійцями вийшов «у рукопашну» на 80 сепаратистів і поклав їх у тому бою. «Рембо» нагороджений орденом «За мужність».

Любов ІВАНОВА,
голова ВО «Довічне право інваліда, ветерана,
учасника бойових дій»

«Коли у нас торік, 18 грудня, відкривалася виставка студії-галереї «Ми духом незламні», я запросила на ці урочистості Любов Іванову, – згадує Наталя Веселицька. – Вона приїхала разом із «Полковником Рембо», який захищав мій Донбас.

Воїн поділився враженнями, а ми вручили йому подяку – як захиснику України – країни здійснення Мрій і нашої можливості вирощувати Сад Любові та Радості.

Ми зустрілися із «Полковником Рембо», Віктором Хакимзяновим, заступником командира батальйону «Айдар», радником міністра молоді і спорту України, головою Київського округу Всеукраїнського союзу ве-

ло Вас долучитися до організації?

– Коли демобілізувався, виникло багато питань, пов'язаних перш за все з інвалідами війни, зокрема й Афганської, інвалі-

дів у нас немає. Так, у 2014 році, коли воювали батальйони добровольців, як мій «Айдар», був сильним рух волонтерів. Але у людей вичерпалися ресурси, кошти, а державні структури не допомагають, хоча ми й зверталися. Багато бюрократичних перепон.

– Тобто необхідна певна програма для взаємодії?

– Наша організація намагається вступити до Ради громадських організацій при Мінсоцполітики. Це хоча б якийсь інструмент впливу на владу. Будемо намагатися до-

теранів АТО, в один із днів пам'яті Небесної сотні в центрі Києва. Сюди він прийшов, щоб зустрітися з побратимами 28-ої сотні та вшанувати пам'ять загиблих героїв.

– Ви керівник напрямку АТО у ВО «Довічне право ветерана...» Що спонука-

дами праці, як-от Чорнобиля. І коли мені запропонували в організації зайнятися проблемами інвалідів Київської області, погодився. Намагаємося вирішити питання навіть по всій Україні, але самостійно не виходить це зробити. Для цього потрібні гроші, зв'язки, яких

биватися виділення коштів, приміщень та іншого.

– Що залишилося в пам'яті після демобілізації?

– Один із боїв. 23 серпня 2014 року, селище Олександрівка в Луганській області. Перед цим розстріляли блокпост «Айдару», тому ми підняли людей і поїхали ловити ту диверсійну групу. Майже без зброї. І спіймали. У той бій я йшов із багнет-ножем і саперною лопаткою, боровся «в рукопашну». Тому мені й дали позивний «Рембо».

– Чи допомагають відволіктися від важких згадок оптимістичні виставки, такі, приміром, як зробила студія-галерея «Ми духом незламні»?

– Так, але моя думка, що для бійців було б краще, аби вони були працевлаштовані, а інвалідам більше допомагали з медикаментами, операціями. Ось це була б реабілітація, бо якщо людина одна залишається вдома, починаються і п'янки, і зриви на домашніх, люди вдаються і до суїциду.

– Широ зичу успіхів у захисті прав ветеранів!

Спілкувалася Світлана СОКОЛОВА

країна добра

МЕМОРАНДУМ ПРО СПІВДРУЖНІСТЬ

Таке нагадування учасникам Мосту Єднання між громадянським суспільством, закладами культури, освіти і науки оприлюднено 11 лютого 2017 року в місті Києві. (<http://slir.masterdesant.com/mist-yednosti-na-feysbutsi/>).

Склавши згаданий меморандум, учасники зобов'язуються:

1. Всіляко сприяти розвитку громадянського суспільства в Україні.

2. Будувати діяльність Організацій-учасників на засадах прозорості та відкритості, створювати простір чесного творчого змагання і взаємопідтримки між Організаціями-учасниками.

3. Послідовно утверджувати в діяльності Організацій-учасників принципи гуманізму й толерантності між суспільними групами та окремими людьми, пріоритету моральних засад над прагматичними.

Олександр Різник

4. Культивувати в роботі Організацій-учасників творче начало в усіх сферах діяльності – як потужне знаряддя утвердження людського в людині, консолідації суспільства на позитивних засадах.

5. Сприяти проведенню гнучкої регіональної політики щодо розвитку структур громадянського суспільства в Україні, спираючись на спільні загальноукраїнські цінності, з цією метою всіляко розвиваючи мережі Організацій-учасників по всій території України.

6. Здійснювати міжнародну співпрацю, спрямовану, з одного боку, на застосування в Україні позитивного зарубіжного досвіду діяльності структур громадянського суспільства, а з іншого – на формування позитивного іміджу України як ТЕРИТОРІЇ ТВОРЧОСТІ Й ТОЛЕРАНТНОСТІ.

7. Вносити з ініціативи Організацій-учасників пропозиції до органів законодавчої та виконавчої влади в Україні щодо вдосконалення державної політики в царині розвитку громадянського суспільства, утвердження засад гуманізму і толерантності на всіх рівнях функціонування українського суспільства.

Автор меморандуму – поет, композитор, автор-виконавець пісень, музикознавець, культуролог Олександр Різник.

Культура і молодь

Важко переоцінити роль літератури в духовному житті суспільства, особливо для підростаючого покоління.

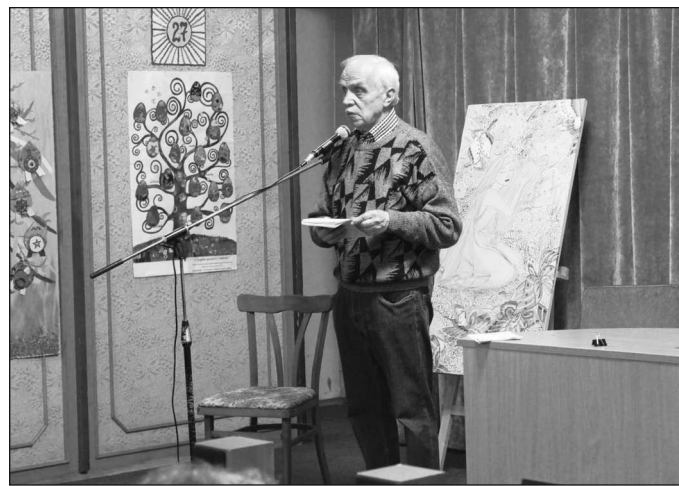
Передусім, необхідно подати визначення ключових понять.

Що таке література? Як на мене, література – це реалізоване у словах почуття власної гідності народу. Це самосвідомість, самовідчуття, самоідентичність народу-носія, народу-творця, народу-особистості, а отже – це його обличчя.

Культура нікому не повинна служити. І народів – так само. Вона – результат, показник його життя, його виправдання чи осуд. Не служник, а суддя! І – обставина.

Головне знаряддя літератури – слово. Слово можна визначити як упійману (рос. – «словенный») мить. Як поет, я, цілком природно, ведучи мову про культуру і літературу, мимоволі веду мову саме про поезію.

Поезії – форма пізнання, що ґрунтується на реальному досвіді, узагальненому гармонією та натхненніям. Під час написання твору письменник,

Василь Дробот

оперуючи фактами, мимоволі робить узагальнення, перетворюючи висловлене на духовний скарб народу.

Поет, якщо він справді поет, не бреше – адже поезії збрехати неможливо.

Поезія – показник ступеня свободи особистості. Поетами стають, лише втративши відчуття страху.

Людиною ж стають, лише втративши здатність зрадити собі. Це – майже одне й те саме.

Поезія – це спосіб дихати. Поет не вигадує рядок, а бере

його, «удмухує» в нього поезію, і там залишається його душа, якщо він її має.

Як правило, поет промовляє про те, про що мовчать інші. Поезія – це усвідомлення Світом себе – як особистості, його особисте «Я», доручене окремим, здібним до цього, людям.

Як на мене, погану службу послужить твір, написаний з метою вселити щось у свідомість наших дітей в момент їхнього вступу в життя. Передусім, Муза – це чисте сумління автора. Тобто, говорити

неправду він не може. А талановито висловлена правда одразу ж знаходить відгук в душах молоді та реалізується, стаючи складовою частиною характеру людини, оскільки присутність неправди у творі одразу ж стає помітною.

І людина, яка сприйняла правду, передусім навчається казати виключно правду і вчиняти виключно у відповідності із цим самим чистим сумлінням. Будь-яка спроба замінити його вплив навіюванням буде сприйнята як насильство і зустрінута у багнети.

Для виховання молоді нам самим необхідно правильно жити. Відображене літературою правильне життя буде покладене у підґрунтя формування характеру молоді. Будь-який інший зумисний вплив на молодь – виключений!

Літератор (прозаїк або поет) здатен створити лише один-єдиний гідний уваги роман (повість, оповідання, поезія...) і навіть мовити лише одне-єдине гідне уваги слово.

Але саме на це слово людство стає ближчим до Бога.

Поет Василь ДРОБОТ

Школа майстерності: двері відкриті

Шостий рік поспіль Музей Миколи Островського реалізує проект «Всеукраїнська школа майстерності для людей з особливими потребами». Не став винятком і минулий рік, який зібрав учасників із десяти областей України.

Музей відчинив двері для людей з обмеженими фізичними можливостями, аби в ньому запрацювала V Всеукраїнська школа майстерності, присвячена 25-ій річниці незалежності України, на тему – «У серці живе Україна». Навчання проходило у форматі майстер-класів із 15 до 20 серпня 2016 року – за двома напрямками: літературно-поетична творчість і декоративно-прикладне мистецтво.

Всеукраїнська школа майстерності започаткована завдяки небайдужим людям. Олена Александрова, президент Всеукраїнської громадської організації інвалідів «Народна академія творчості інвалідів», колишній директор музею Тетяна Гришук і нинішній – Вячеслав Сміховський, співробітники музею – всі роки працювали над залученням діячів культури і мистецтва, педагогів – для надання допомоги в освоєнні видів

Олена Александрова

творчості людям з особливими потребами.

Школа розпочала роботу із екскурсії Музеєм М. Островського, адже він є при-

кладом для її учасників, чимало з яких – інваліди з дитинства. Це люди сильної волі, котрі намагаються себе реалізувати. Як приклад – презентація виставки робіт майстра Анатолія Бойка з Волині, який самотужки опанував 14 технік народного мистецтва, в тому числі технологію різьблення по шкаралупі курячих, гусячих, качиних і страусиних яєць.

У 2014 році Школа на тему «Як гартується сталь – як гартується нація...» була присвячена 110-ій річниці з дня народження М. Островського та 23-ій річниці незалежності України.

Учасники разом із майстром Вячеславом Сміховським створювали глиняні горщики власними руками, із викладачем Майєю Камінською розмаловали їх давнім розписом. Навчилися новому на курсах «Бісероплетіння», «Вишивка», «Образотворче мистецтво», поезики та журналістики.

Учасники подорожували історичними місцями Шепетівщини, брали участь у тренінгу «Я успішний», ділилися талантами на творчих вечорах і зустрічах із членами літературно-мистецької студії «Доля».

Віра КУХАРУК

навчені-озброєні

Освіта творить націю

■ СЕРГІЙ БОЛТІВЕЦЬ

Голова літературного журі Всеукраїнського мистецького Фестивалю-конкурсу (українсько-го напрямку) «Україна – країна Здійснення Мрій». Професор, доктор психологічних наук; голова літературного об'єднання «Вітрила» Київського державного педагогічного інституту імені О. М. Горького протягом 1975–1978 років (нині Національний педагогічний університет імені Михайла Драгоманова), яке раніше також очолювали Юрій Збанацький, Ліна Костенко та інші визначні українські поети та письменники.

Ініціатор і засновник літературного об'єднання «Радосинь» Київського міжрегіонального інституту удосконалення вчителів імені Бориса Грінченка, яке нині діє при Національній спілці письменників України (керівник Дмитро Чередниченко).

Ініціатор заснування в Київському університеті імені Тараса Шевченка літературного відділення; голова Всеукраїнського Товариства Івана Огієнка; голова Всеукраїнського координаційного бюро ЮНЕСКО «Освіта дорослих України»; головний редактор Всеукраїнського літературно-мистецького, науково-просвітницького і суспільно-політичного журналу «Молодість країни».

■ ПЕРЕМОЖЦІ-КРАПЛИНКИ

Знайомтесь: на фото – переможці Всеукраїнського конкурсу-огляду «Нові імена України» Українського фонду культури, 21 листопада 2016 року, вихованки гуртка образотворчого мистецтва «Краплинки» БДЮТ «Дивоцвіт» Дарницького району міста Києва. Він діє на базі спеціалізованої школи № 255 I-III ступенів з поглибленим вивченням предметів природничо-математичного циклу Дарницького району міста Києва. Тільки сумісні зусилля учнів, вчителів і батьків допоможуть юним навчитися вирощувати власний сад талантів та здібностей, сад Любові та Радості. Керівник Наталя Веселицька.

Анастасія Дзигівська (10 років)

Дар'я Чайка (10 років)

Сергій БОЛТІВЕЦЬ

Інституційне забезпечення програми ЮНЕСКО «Освіта дорослих України» у формуванні громадянського суспільства – тема, варта особливої уваги.

Освіта творить націю, якщо вона є загальною для усіх громадян країни і триває для них ціложиттєво, а не лише на окремих вікових ділянках дитинства, підліткового та юнацького віку з подальшою селективністю у доступі повнолітньої молоді до освіти, насамперед вищої, до якої різноманітними перепонами допускається в Україні лише одна молода людина із трьох. Освітнє зростання двох третин повнолітньої української молоді й наступних поколінь дорослих та зрілих людей залишається поза суспільною увагою, і цим становить загрозу розвитку українського суспільства.

Конституцією України заборонена сегрегація громадян за ознакою віку, але вона розквітає в усвідомленні можливостей доступу до освіти. Уся інфраструктура освіти нашої країни втворена за принципом: на ранніх етапах життя – усе, потім – нічого! Звідси – виникнення двох небезпечних загальносуспільних стигм, які впливають на мотивацію поведінки і руйнують соціальну злагоду:

«Школа – для дітей, університети – для третини юні, після чого освітнє зростання доступне одиницям, що є винятками із загального правила освітньої завершеності»;

«Формалізована освіта – не формалізує життя».

Отже, диплом, включаючи масову корупційну торгівлю освітніми документами, стає марнотою, подібною до індульгенції викривленого сприйняття світу, незважаючи на успіхи наук і цивілізаційний поступ.

Маргіналізація й акультурація населення України, десятків мільйонів повнолітньої молоді, дорослих, зрілих, літніх і старших громадян, – насуцна, але не усвідомлювана суспільством освітня проблема, яка стримує духовний, культурний, політичний, правовий,

Сергій Болтівець

економічний, військовий розвиток держави.

Конфлікт поколінь, котрого ніколи не знала українська сім'я, закладається різкими змінами освітніх парадигм саме у системі загальної середньої освіти дітей і підлітків. Молоді таги й мами – вчорашні випускники середніх шкіл – не ладні зрозуміти дітей, над якими владарюють спеціалізовані реформаторів загальної середньої освіти.

На питання про те, якою має бути загальна середня освіта, світова освітня культура відповіла майже два тисячоліття тому, окресливши загальногромадянський стандарт категорією «енциклопедія» – тобто «коло знань» усіх вільних громадян держави – підручник дорослої і зрілої людини. Чи культивуємо ми це загальногромадянське середнє коло наших уявлень про себе і навколишній світ? Чи усвідомлюємо те, що стало аксіомою країн, зовнішні атрибути до свіду яких багато хто пробує позичити. Атрибутами держави є Прапор, Герб, Гімн і Енциклопедія – підручник кожного громадянина країни, незалежно від віку.

Серед висловлювань всевітніх мислителів я не знаю більш точного і повного визначення сенсу загальної освіченості кожної юної, дорослої, зрілої, літньої і старшої людини, ніж його зробив геніальний Тарас Шевченко. Хай ці слова нашого великого навчителя стануть повсюдним набутком суспільної свідомості українського народу: «Життя є

освіта, а теорія освіти є, по суті, теорія життя».

Ця настанова стала девізом України на XIV «Тижні освіти дорослих ЮНЕСКО», який відбувся у нашій державі 11–17 вересня 2013 року, представивши 52 країнам світу власну інтелектуальну самобутність, цінну для всіх.

Проте, маючи створене попередніми поколіннями добро, ми не вміємо ним раціонально скористатися для загальної освіти. А з іншого – забезпечити можливостей громадян. До прикладу: велетенські зусилля для побудови мережі шкіл із проживанням і харчуванням у 50–60-роках – їхнє занедбання, і лише потім часткове використання з лікувальною та оздоровчою метою; масове будівництво дитячих садків – їхнє масове занедбання, і нині – повернення до попереднього призначення; масове будівництво шкіл, клубів і палаців культури у селах і се-

лицах – нинішня евакуація дітей та молоді шкільними автобусами.

Від кого ж евакуюють дітей і молодь – наше майбутнє? Від старших поколінь, прококуючи вакуум майбуття в тих рідних місцях, де народились і живуть представники юної генерації? Чи, за планом освітніх реформ, там має залишитись дика пустеля? Чи не доведеться пізніше із соромом повертатися до батьківського порога, відбудовуючи, як нині, зруйновані церкви і храми наших душ? Чому закриття шкіл обґрунтовується тимчасовою віковою диспропорцією – зменшенням громадян тільки дитячого віку, але при цьому інші – не громадяни? І звідки в майбутньому візьмуться здорові діти, якщо не турбуватись про культурно-освітнє зростання дорослих?

Подолання цих диспропорцій у майбутньому здатне забезпечити інституційне заповнення лакуни в системі органів державної виконавчої влади України – створення Державної агенції ціложиттєвого учіння дорослих громадян України як центрального органу виконавчої влади. Це дозволить, з одного боку, оновити й заповнити прогалини в освітньому законодавстві, покликаному повною мірою реалізувати рівність усіх громадян у доступі до постійно оновлюваного змісту середньої освіти. А з іншого – забезпечить реальний, а не декларативний розвиток загальнодержавної системи освіти для всіх громадян протягом життя, тривалість якого неспівмірно з нинішнім збільшенням на основі саме пізнавальних – найголовніших для життя кожної людини чинників.

Наталя Веселицька та Сергій Болтівець. КМДА, 1 червня 2016 р.

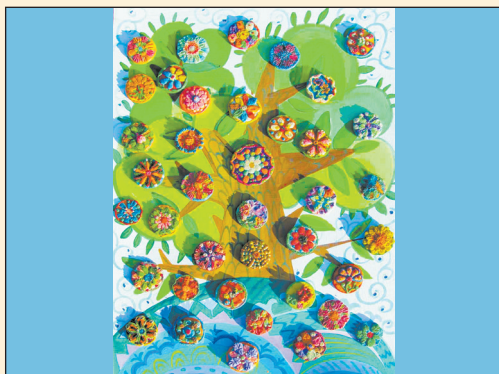
сучасна бібліотека

■ УКРАЇНА – САД ЛЮБОВІ ТА РАДОСТІ!

У рамках Всеукраїнського мистецького фестивалю «Україна – країна Здійснення Мрій» проводиться майстер-клас «Моя Квітка Щастя на Дереві Життя Саду Любові та Радості».

У наш непростий час дуже важливо мати Мрію, вміти її втілювати в життя. Кожен, хто здатен це робити – Колумб, капітан корабля своєї Мрії, власної Долі, який відкриває Новий світ – країну Здійснення Мрій, нову Україну. Вона знаходиться у кожного в душі, серці і на правій долоньці. Там її початок.

У цій країні квітне і дає плоди Сад Любові та Радості, який виростає із добрих думок і почуттів. Ідея саду Любові та Радості давнішня як Всесвіт. Яскраві її представники в українській культурі – це Григорій Савич Сковорода і Тарас Григорович Шевченко.

У книзі Шевченківського лауреата В. Стадніченка Г. Сковорода названий «Садівником Щастя», а Т. Шевченко мріяв про садочок і садочок, але цій мрії не судилося збутися... Про такий Сад йдеться у книзі Наталії Веселицької «Пригоди малюка Ластика...». Казку психологи назвали «основами позитивного мислення доступній формі від 0 до 150 років».

Ми запропонували створити сад Любові та Радості протягом 2016–2017 рр. із творчих дерев районів столиці України, а потім і м. Києва – в День Незалежності 24 серпня 2017 року у КМДА.

Для реалізації цієї ідеї потрібно в кожному районі Києва намалювати таке ДЕРЕВО ЖИТТЯ, зліпити КВІТКИ ЩАСТЯ і розмістити їх на тому дереві.

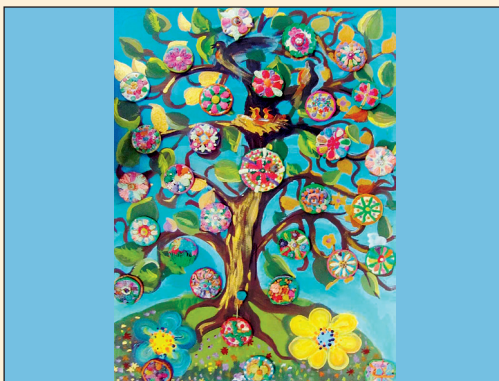
Кожне дерево Незалежності зміцнить творчістю столицю України і країну. Ці дерева, що об'єднують київську громаду у єдине коло патріотів і творців, стануть справжніми Деревцями Свободи і Незалежності України!

Вже створено два дерева:

<http://slir.masterdesant.com/yak-vidbuvalisyamayster-klas-ukrayina-krayina-zdiysnennya-mriymoya-kvitka-shhasty-na-derevi-zhittya-sadulyubovi-ta-radosti/>

23.08.2016 р. Деснянський район м. Києва Галереї Мистецтв при ЦРБ ім. П. А. Загребельного.

24.08.2016 р. Голосіївський район м. Києва Голосіївський парк культури і відпочинку ім. М. Рильського.

«Гармонія життя» – об'єднує та гармонізує світ

Ніна ЛОКОТЬ

Централізована бібліотечна система Голосіївського району м. Києва – це 14 публічних бібліотек. Про їхню діяльність розповідає начальник відділу масової роботи та зв'язків з громадськістю ЦРБ імені М. Некрасова Ніна ЛОКОТЬ.

Бібліотеки – місця для змістовного і цікавого проведення дозвілля дітей, молоді, дорослих мешканців нашого району, а також для реалізації їхньої творчості і талантів.

Книгозбірні ЦБС Голосіївського району м. Києва від початку підтримали проекти Наталії Веселицької – директора Центру духовного розвитку та творчої ініціативи «Гармонія» і видавничого центру «Майстер-десант», видавця, письменниці, художниці, дизайнерки, журналістки.

Бібліотеки активно працюють із різними категоріями користувачів. Зокрема, з від-

Проект Н. Веселицької «Родовий оберіг уроки створення моделі ЩАСТЯ»

відувачами, які мають ураження органів зору, слуху, опорно-рухового апарату, та іншими маломобільними групами населення. Підтримка людей з обмеженими фізичними можливостями шляхом співпраці з організаціями, які їх об'єднують, створення умов для розкриття творчих здібностей особистостей, допомога в інтеграції в суспільне життя, інформаційна підтримка творчих заходів та вільний доступ до бібліотечних послуг – здійснювались у рамках соціокультурного про-

екту ЦРБ імені М. Некрасова «З любов'ю до життя».

Наш проект підтримав Центр духовного розвитку та творчої ініціативи «Гармонія». На базі ЦРБ імені М. Некрасова, імені Н. Забіли для дітей, імені М. Стельмаха, імені В. Симоненка для дітей, бібліотек № 15 та 142 відбувалися численні художні виставки, презентації, майстер-класи і тренінги – з метою соціокультурної адаптації молоді з обмеженими фізичними можливостями.

Так, до Міжнародного дня толерантності працівники бібліо-

теки запросили учнів 1-В класу СШ № 85 на годину добра і милосердя «Серце повинно бути розумним, а розум добрим». Дітям представили виставку творчих робіт «Сад Любові та Радості» – за книгою Н. Веселицької «Пригоди малюка Ластика та його друзів із країни Небувалих звірів». Авторка розповіла про книгу, ознайомила з її героями, представила художньо-декоративні роботи і картину «Дерево роду Голосіївського району».

У бібліотеці для дітей імені В. Симоненка відбувся святковий захід – нагородження учасників інтегрованого конкурсу дитячої та юнацької творчості «Планета Толерантності».

Творча співпраця бібліотек ЦБС із громадськими організаціями сприяє покращенню іміджу книгозбірень, розширенню бібліотечного простору та можливостей, розвитку громадянського суспільства в Україні, залученню широкого кола користувачів, обміну досвідом та укріпленню культурних зв'язків.

Бібліотека? Комунікативний центр!

Публічні бібліотеки Деснянського району міста Києва перетворилися на соціально-комунікативні центри громади.

У напрямі соціальної адаптації та розвитку комунікативних навичок у читачів з особливими потребами бібліотеки працюють над проектом «Діти особливого піклування». Варто відзначити тісну взаємодію та партнерство зі спеціальним навчально-виховним комплексом «Мрія» та Деснянським центром соціально-психологічної реабілітації дітей та молоді з функціональними обмеженнями.

Галерея мистецтв ЦРБ імені П. Загребельного та Центр духовного розвитку і творчої ініціативи «Гармонія» провели майстер-клас за участю дітей з особливими потребами «Україна – країна Здійснення Мрій: «Моя Квітка Щастя на Дереві Життя Саду Любові та Радос-

ті». Не залишаються поза увагою діти-сироти, діти з мало-забезпечених та багатодітних сімей, діти пільгових категорій, діти учасників АТО, які перебувають на обліку Деснянського центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді.

Багато речей було передано Благодійному фонду «Милосердя» з міста Баранівка Жи-

томірської області, вихованцям дитячого будинку села Стара Басань Чернігівської області та дітям-сиротам Бабанської спеціальної школи-інтернату Черкаської області.

ЦРБ імені П. Загребельного та благодійний фонд «Рокада» – в рамках співпраці з представництвом Управління Верховного комісара ООН у

справах біженців – виконують програму соціальної допомоги біженцям та шукачам притулку в м. Києві, працюють над спільним проектом «Пізнай, прийми і руку простягни...» Бібліотеки також надають культурно-просвітницьку допомогу біженцям з Ірану, Іраку, Афганістану та Узбекистану.

Організують і заходи для людей старшого покоління. Це особлива категорія користувачів, яка потребує не тільки інформаційної підтримки, а й соціально-комунікативних можливостей. Майже у всіх бібліотеках для дорослих діють клуби за інтересами, а в Інтернет-центрі – курси для користувачів мережі.

Отже, бібліотеки ЦБС Деснянського району – одні з наймасовіших та найдоступніших осередків організації громадського інформування та спілкування, що є визначальним фактором їхньої ролі в системі масової комунікації.

зірка-полин

Залишити для вічності ПОДВИГ ПОКОЛІНЬ

■ ЮРІЙ ДРЮЧЕНКО

Художник-графік, педагог. Народився 28 лютого 1954 року в місті Києві. У 1979 році закінчив Київський державний художній інститут імені Т. Шевченка. 2001 року став випускником Національної академії державного управління при Президенті України, здобувши ступінь магістра державного управління.

1994–98 роки: депутат Київської міської ради, голова комісії «з Чорнобильських проблем». Голова підкомісії «З питань творчості» гуманітарної комісії Київради. Член художньої ради міста. Відстоював збереження історико-архітектурного ландшафту Києва, Володимирської гірки, затвердження рішень Київради та КМДА по відродженню Михайлівського Золотоверхого собору та інших історичних пам'яток, відтворення пам'ятника Св. Ользі.

Зараз викладає в Інституті післядипломної освіти «УКРСТЕНО». Член Національної спілки художників України, член бюро секції графічного мистецтва. Голова Асоціації членів Національної спілки художників України – учасників ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС.

Працює в галузі портрета, станкової графіки, монументального живопису. Займає активну громадську та творчу позицію. Волонтер обох майданів, керував організацією та проведенням креативної частини загальноукраїнських заходів з нагоди 500-річчя козацтва в Запоріжжі, з'їздів та акцій Народного руху України. Співатор логотипа та прапора Народного руху України, герба та прапора м. Києва (обох варіантів: чинного та попереднього). Особливий внесок зробив в увічнення подвигу ліквідаторів аварії на Чорнобильській АЕС.

■ АРТ-ТЕРАПІЯ – ЦЕ ВАЖЛИВО

Важливим аспектом лікування постраждалих є їхній морально-психологічний стан, – переконаний **Димитрій Базика**, генеральний директор ДУ «Національний науковий центр радіаційної медицини НАМН України». Він відповів на питання нашого кореспондента.

– Розкажіть про Ваш центр.

Його утворено в 1986 році. Майже всі ліквідатори аварії на Чорнобильській АЕС 1986 року пройшли обстеження та лікування у нас. Працюють унікальні відділення для дорослих і дітей – променевої патології, вроджених вад розвитку та інші. У дитячих відділеннях застосовується ще й арт-терапія.

За 30 років після катастрофи ми надали допомогу більш ніж 200 тисячам постраждалих, останніми роками допомагаємо бійцям АТО та дітям-переселенцям зі Сходу України.

Наші здобутки використовуються ВООЗ, МАГАТЕ, МКРЗ, вітчизняними медзакладами.

– Днями Ви повернулися з Японії, де Вам вручили Меморіальну премію миру імені доктора Нагаї. Які враження?

Отримання такої премії, заснованої в рік 50-річчя атомного бомбардування Нагасакі, – велика честь. Мене вразило ставлення японців до розвитку почуття прекрасного у дітей.

– Розкажіть про виставку картин у конференц-залі центру.

Це постійна виставка митців Асоціації художників-чорнобильців – членів Національної спілки художників України, своїми роботами долучаються й інші громадські об'єднання. Зворушливо було дивитися на сльози в очах полковника О. Закрасняного (у 1986 році він був капітаном), коли він побачив свій портрет та портрети колег, яких уже нема, намальовані Юрієм Дрюченком у червні 1986 року в Чорнобильській зоні.

Юрій ДРЮЧЕНКО

29 листопада 2016 року завершилося спорудження французьким консорціумом «НОВАРКА» другого укрита на ЧАЕС, найбільшої рухомої конструкції в світі.

Воно реалізоване за фінансової допомоги 40 країн, які надали на будівництво конфайнменту 2,1 мільярда євро. Це дозволило почати безпечні для навколишнього середовища роботи з демонтажу 4-го енергоблоку.

Чорнобильський край, одне з головних місць формування праслов'янської ідентичності, здавна привертая увагу людей. Тут і почалося будівництво символу прогресу та могутності тодішньої радянської імперії – Чорнобильської АЕС.

Усі ці роки митці Київської організації Спілки художників України підтримували контакт і співпрацювали з ЧАЕС. Частими були поїздки творчих груп на станцію. Тому, коли земля здригнулась та збулось біблійне пророкування про

Юрій Дрюченко біля своїх робіт

Миколи Шелеста – розгорнула у Будинку культури міста Чорнобиля художню виставку Ю. Северина.

На початку червня Київська організація СХ спрямувала іншу групу художників – Іллю Анікіна, Юрія Дрюченка, Дмитра Нагурного, Юрія Левченка, Юрія Северина. Під час роботи в різних місцях зони, на радіальних виїздах митцям вдалося охопити основні пункти зони: міста Чорнобиль, Прип'ять, річковий вокзал, промзону ЧАЕС, село Копачі, рудий ліс та інші. Пересувалися на БТРах, літали на верто-

більшість перших портретованих ліквідаторів, а це, зокрема, дозиметристи П. Артауз та Р. Белозед, через декілька років відійшли у вічність. Однак залишились на портретах – сильними та мужніми рятувальниками Батьківщини.

Уже 13 червня у Будинку художника експонувалась перша художня виставка «Портретний щоденник Чорнобиля» із сорока роботами, створеними членами нашої групи у Чорнобильській зоні. В подальшому картини виставлялись у Києві, Москві та США.

Для об'єднання творчих зусиль та їхньої координації у 1997 році була створена Асоціація членів Національної спілки художників України – учасників ліквідації аварії на ЧАЕС, яку я очолюю з того часу. Активно працює та бере участь майже в усіх виставках народний художник України Анатолій Гайдамака, за проектами якого оформлені експозиції чорнобильських музеїв у Києві та Чорнобилі – із меморіальним комплексом «Зірка-полин»; в Італії та Німеччині. Нещодавно 16 робіт митця експонувались у Центральному виставковому залі Кувейту.

Зараз ми з ним розробляємо проект пам'ятника Небесній сотні. Активні учасники асоціації: Микола Шелест, Валерій Вігер, Олександр Возіанов, Ілля Анікін, Жорж Шанаєв.

Згодом до нас приєдналась низка цікавих художників, яких хвилює чорнобильська тематика. Зокрема, заслужений художник України Анатолій Марчук, який у Макаріві створив картинну галерею. В її

експозиції представлені роботи провідних митців України, учасників регулярних пленерів та майстер-класів, на яких обдаровані сільські діти можуть переймати досвід від провідних митців.

Залучаємо також роботи талановитих ліквідаторів. А це живописні полотна палаючого 4 блоку художника О. Бреуса, оператора реактора, який, попри смертельно високий рівень радіації на пульті управління, не покинув свого робочого місця, мінімізуючи наслідки аварії; ліричні пейзажі В. Гудова, заступника командира легендарного 731 спецбатальйону, бійці якого працювали на даху 4 та 3 блоків, лопатами очищаючи радіоактивний графіт і шматки твелів (техніка ламалась). Із першого призову з 800 осіб нині в живих залишилось 100.

Із 16 жовтня 2013 року, згідно з Угодою про партнерство та співробітництво між Національною спілкою художників України та Національним науковим центром радіаційної медицини Національної академії медичних наук України у Києві, в актовому залі Центру (проспект Перемоги, 119/121) розгорнута постійна виставка Асоціації членів Національної спілки художників України – учасників ліквідації аварії на ЧАЕС. Роботи висвітлюють героїчний подвиг ліквідаторів, багато з них виконані у травні-червні 1986 року в зоні відчуження.

Працюємо над створенням каталогу творів українських та зарубіжних художників, які увічнили подвиг і трагедію нашого народу 1986-ого. Тридцять років Чорнобиля стали приводом для підготовки разом із Посольством Японії художньої виставки для представлення у Країні Вранішнього Сонця.

На жаль, уже немає з нами шести членів Асоціації: художників Валентина Зноби, Віктора Севастьянова, Віктора Григоров, Івана Тюха, Юрія Северина та скульптора Бориса Кальницького.

Вічна їм пам'ять, як і тим померлим героям, яких вони відобразили на своїх полотнах, аркушах та в скульптурних роботах.

зірку-полин, художники не могли залишатися осторонь, адже їхня внутрішня сутність та надзавдання – залишити у вічності миттєвість часу, образ події.

19 травня 1986 року перша група у складі голови КО СХУ, народного художника, Шевченківського лауреата Валентина Зноби, заслуженого художника України та Польщі

льотах, спостерігаючи за розбитою технікою обабіч доріг, покинутими квітучими селами та містами.

В селі Іллові трохи пізніше працювала група, до якої увійшли: Володимир Кохаль, Віктор Севастьянов, Іван Тюха, Віктор Григоров, Микола Стратілат. Вони створили серію портретів ліквідаторів, увічнивши їхній подвиг. На жаль,

СВІТ ДИТИНСТВА

■ НАТАЛІЯ ВЕСЕЛИЦЬКА

Автор проекту «Симфонія здоров'я: «Сад Любові та Радості України – країни здійснення Мрій», художник, дизайнер, письменниця.

1991 року закінчила Київський художньо-промисловий технікум за спеціальністю «Промисловий дизайн» (нині – Інститут декоративно-прикладного мистецтва імені М. Бойчука). Друга освіта – художньо-педагогічна: Київський міський педагогічний університет імені Б.Д. Грінченка, спеціальність – «Образотворче мистецтво і світова художня культура».

За заснування авторського проекту «Симфонія здоров'я» Н. Веселицької у 2010 році вручено 12-променеви зірку «Кредо» (нагорода суспільної організації «Грандів, рейтингів та номінацій» (ГРН)).

Наталія Веселицька – авторка повісті для дітей «Пригоди малюка Ластика та його друзів із країни Небувалих звірів» (прозове видання укр. мовою, 2011). У рік видання книга стала лауреатом регіонального конкурсу «Книга Донбасу-2011» у номінації «Дитяча література» та Всеукраїнського фестивалю української книги «Феодосія 2011». Малюнки до праці та саму книгу письменниця створила і видала сама.

За пропозицією вчителів, 2013-ого Наталія видала комплект книг: «Приключения Ластика и его друзей из страны Небувалых зверей» (проза, вірші, сценарії, майстер-класи) та «Концепція «Путешествие на гору Судеб» (російською мовою). «Концепція...» – додаток до казки у супроводі циклу віршів Н. Веселицької «Космічний десант» – із малюнками Ірини Дживаго, лауреатки фестивалю «Феодосія 2013». Заплановано друк цього видання також українською та англійською мовами.

Готується до випуску нова книга Наталії Веселицької, написана восени 2014 року, – «Подорож малюка дракончика Ластика на гору Доль», продовження пригод героя та його друзів.

Для презентації друкованих робіт створено відеоальманах із двох частин: «Ластик пішов до людей!» (розповідь про країну Небувалих звірів та її жителів) і «Космічний десант» (знайомить із мешканцями гори Доль, які допомагають на шляху до Мрій).

2011 року Н. Веселицька відкрила Міжнародний мистецький фестиваль-конкурс «Моя країна Небувалих звірів», а з 2015-ого проводить Всеукраїнський мистецький фестиваль «Україна – країна Здійснення Мрій» (сайт форумів: slir.masterdesant.com).

У 2013-ому в серії «Древо роду» проекту «Симфонія здоров'я» – Видавничий центр «Майстер-десант» видав нарис Наталії «Жизнь как молитва, или "вечный" первый зампред». Твір присвячений плідному життю її батька – Руденка Віктора Павловича, патріота Краматорська, який самовіддано трудився на благо міста першим замголови упродовж понад двох десятиків років. Успішно відбулася презентація книги на Донбасі восени 2013-ого, яку названо у пресі регіону «значною подією 2013 року». Видання подали на конкурс «Книга Донбасу-2014», який не відбувся у зв'язку з АТО.

Проекти авторки: www.masterdesant.com, www.zahisnik.masterdesant.com.

У проекті «Симфонія здоров'я» 2011 року з'явилася книга Наталії Веселицької «Пригоди малюка Ластика та його друзів із країни Небувалих звірів».

Видання побачило світ у серії «Світ дитинства» – одній із чотирьох серій Видавничого центру «Майстер-десант».

У 2011 році засновано Міжнародний мистецький фестиваль «Моя країна Небувалих звірів», який проводився до 2014-ого. З 2015 року в рамках цього фестивалю проходить Всеукраїнський мистецький фестиваль «Україна – країна Здійснення Мрій».

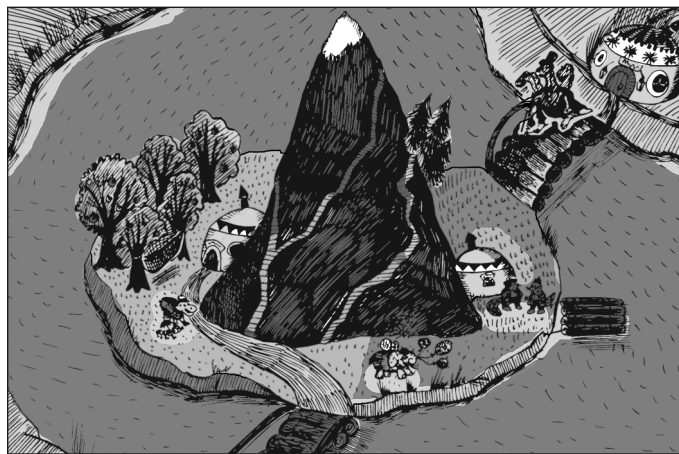
Про відеоальманах «Ластик пішов до людей»:

Якщо ми живемо в Україні, то бажаємо, щоб нам тут жилося добре. Цього ж хочуть і всі мешканці країни Небувалих звірів: малюк дракончик Ластик, черепашка Ойла-ло, Гусопотам та Сміхотка, близнята-бобрєнята Шундик та Рундик, а також Мухослон. Саме про цю країну має розповідати авторка у програмі для дітей «Ластик пішов до людей». Справа в тому, що кожному потрібно в житті знайти власну Стежку на горі Доль, піднятися неодноразово на її верхівку, виростити свій сад Любові та Радості й зробити свій світ цікавим та кольоровим! Веселі віршички Наталії Веселицької та відеоряд із малюнками й фото супроводжують виступ, доповнюючи змістовну та цікаву розповідь-бесіду.

Книга вже полетіла і до інших країн: Сполучених Штатів Америки та Ізраїлю. Чекаємо на виставу та мультик за участю мешканців країни Небувалих звірів. Фрагмент із книги розміщено у хрестоматії рідного краю «Світ Слова» (м. Краматорськ) – для позакласного читання.

Про фестиваль «Україна – країна Здійснення Мрій»:

Кожен має свій неповторний Всесвіт – Талант, закладений Творцем. Людина стає щасливою, якщо реалізує внутрішній кришталі. «Хто знає, що в мене всередині? Який скарб ношу в собі?» Той, хто не зміг відкрити свою скарбницю, дуже схожий на принца-жебрака, який так і не

стає королем, бо не знає свого щастя.

Наш проект – карта та компас. Завдяки йому можна знайти особистий шлях до верхів'я гори Доль, чи хоча б почати його, скласти маршрут. Що для цього треба? Дозволити собі бути дитиною і, занурившись у казку пані Наталії, спробувати створити власну.

ОСНОВА ПОЗИТИВНОГО МИСЛЕННЯ

31 березня 2011 року побачив світ малюк дракончик Ластик та його друзі: черепашка Ойла-ло, близнята-бобрєнята Шундик і Рундик, Гусопотам та Сміхотка, а також Мухослон, тобто книга вийшла друком. Народилися вони в країні Небувалих звірів. Її ще називають країною Здійснення Мрій. Вона є у кожного – в дитини й дорослого – у душі, в серці та на правій долоньці.

ПЕРЕДМОВА

*Я всіх в країну сонячну
Нечуваних доріг
Запрошую з собою –
Знайдем до неї вхід!*

*У цій країні справжнє все.
Є навіть океан!
Життя відображається,
А Доль-гора – як храм!*

*Я знаю, що трапляються
В ній дивні історії –
Герої сьогодення
Відтворюють теорії.*

*Давай візьмемо участь
В житті їх щогодинному.
Долоньки приготуйте –
І пройде час хвилиною!*

Насправді ці герої народилися ще 18 років тому. Тоді з'явився перший малюнок, який розміщено на обкладинці, і текст російською мовою; інші малюнки створені 13 років тому. Багато дітей моїх друзів виростили на цій казці.

Повість-казка вперше у повному обсязі з'явилася в 2001 році – у педагогічній пресі. Хоча оригінальна її мова російська, вона вже тоді дійшла до читачів у варіанті українською.

Книгу призначено для дітей старшого дошкільного та молодшого шкільного віку. Але психологи кажуть, що вона – «основа позитивного мислення для аудиторії від 0 до 150 років».

Видання виховує добрі, дружні почуття, розвиває прагнення до взаємодопомоги, а також логіку, образне мислення, кмітливість, пам'ять і привчає до читання.

Нещодавно казка побачила світ українською мовою у перекладі Роксолани Сьоми (літературний редактор Юлія Лезвинська). Висловлюю їм щире вдячність. Книга призначена для сімейного дозвілля і є частиною проекту «Симфонія здоров'я».

Ластик – це звичайнісінька гумка. Справді, наш герой володіє здатністю стирати злі й сумні думки та почуття. Оскільки гарна погода в країні Небувалих звірів буває за умови винятково позитивних думок та почуттів, то в Ластика дуже відповідальна робота. Коли йде дощ, падає сніг або руйнуються гори, то це означає, що в когось із мешканців виникла не дуже хороша думка, смуток чи інше не зовсім позитивне почуття.

ПІСЕНЬКА ДРАКОНЧИКА ЛАСТИКА

*Я біжу, біжу, біжу
По доріжці весело.
Я співаю Ойла-ло
Радісно й піднесено!*

*Пісенька ця про красу,
Про країну, про малу.
Хай заграє в жилах кров,
В дружбі ти нам не відмов!*

*На долоньці ми живем
Кожного. Уважним будь!
Ми життя своє пройдем,
Бо всі маєм власний путь!*

*Польовий букет несучу
Я на день народження.
Друзі знають: Ойла-ло
Чекає нагородження.*

Приспів:
*Не засмучуйся, подруго!
Ти побачиш скоро друга.
Ми тебе від бід врятуєм –
Ні за що не засумуєм!*

Проте Ластик пішов іще далі – зібрав разом з друзями на снінній добрих думок та почуттів; і всі разом виростили сад Любові і Радості. Тепер достатньо було лише з'їсти зрілий плід із саду, щоб погода в країні Небувалих звірів знову стала чудовою, а в душах мешканців цілий рік панувала Весна.

Позитивний образ думки – це Здоров'я і Динаміка нашого життя! З нього починається Успіх і черпається Натхнення!

Жителі казкової країни вмінють дружити по-справжньому, що, на жаль, не характерно для нашого егоїстичного та індивідуалістичного світу. Це одвічно слов'янська ознака – вміння в колективі досягати гармонії взаємодії та відмінного результату у великих та важливих справах: від вирощування і збирання врожаю – до спільного проведення свят. Наші герої – яскравий приклад вміння працювати разом, радісно досягати спільного позитивного результату, вміння ділитися найдорожчим із другом.

Казка сповнена позитивних почуттів. Та ще й з гумором!

Текст твору написаний прозовою мовою, але є вірші, в яких, як у краплині води, відображається сама сутність описаного. На мою думку, дуже важливо, як кожен із нас ставиться до того, чим займається: грається, працює або працює граючись. ►

СВІТ ДИТИНСТВА

ОКЕАН МРІЙ СКЛАДАЄТЬСЯ ІЗ КРАПЛИНОК

У світі кожного є таємниця щасливого життєвого сценарію, достатку. Як включити внутрішній компас? Наш золотий ключик – МИСТЕЦТВО. У студії образотворчого мистецтва «Краплинки» базовим видом мистецтва є образотворче, інші види – взаємодоповнюючі.

Ідея створення студії образотворчого мистецтва «Краплинки» в тому, що відкриття і стимулювання творчого потоку в людині можливе при активізації різних способів сприйняття і виявленні найбільш активного серед них.

Яна Дудченко, 7 років

Педагогічна освіта, досвід роботи в педнапрямку надихнули мене на створення власної студії образотворчого мистецтва «Краплинки». Згодом виявилось, що їх – дві! Перша – у спеціалізованій школі № 138 I-III ступенів з поглибленим вивченням природничого циклу (директор Адаменко О. В.), друга почала свою роботу з 15 вересня 2016 року під крилом Будинку дитячої та юнацької творчості «Дивоцвіт» Дарницького району м. Києва (директор Лук'янюк Н. В.) на базі спеціалізованої школи № 255 I-III ступенів з поглибленим вивченням математично-природничого циклу. Дякую за підтримку проекту «Україна – країна Здійснення Мрій» керівникам освітніх закладів!

Діти шкільні відтворюють свій Всесвіт, проявляючи його через ліплення, малювання, тощо. Є вже яскраві зірочки: Богдан Феценко, Влада Єременко, Аріна Петрівська, Микола Філь (СШ № 138); Анастасія Дзиговська, Дар'я Чайка, Ася Яценко, Анастасія Руденко, Дар'я Надобко та інші перспективні творчі особистості (БДЮТ «Дивоцвіт» на базі СШ № 255).

ПОДОРОЖ ЛАСТИКА НА ВЕРХІВ'Я ГОРИ ДОЛЬ

Друга книга про пригоди Ластика народилася дуже незвично: Ірина Дживаго намалювала вісім портретів, в яких Наталія Веселицька визнала групу помічників з гори Доль, записала про них вірші, а потім вже у вересні 2013 року з'явився текст книги.

Шлях до Мрії і її реалізація в житті – головна ідея і тема книги, адже реалізовуючи свої Мрії, благотворні для світу, ми стаємо щасливими.

Сорок вісім кольорових сторінок Країни Здійснення Мрій і подорож на гору Доль проілюстровані картинками, які малювалися нами впродовж року. Книга – із цікавими завданнями.

► Весело і граючись – переважно тому, що, дістаючи від роботи задоволення і насолоду, ми оздоровлюємо себе, передаємо свою бадьорість і натхнення людям, із якими нам доводиться спілкуватися.

4 та 5 квітня на Донбасі, в місті Краматорську, на моїй батьківщині, відбулися дві презентації, на яких гості – діти й дорослі – відсвяткували день народження Ластика та його друзів із країни Небувалих звірів.

Моя казка передбачає виконання завдань. Наприклад, у клітинки потрібно вписати імена головних героїв, відповіді на важливі ключові питання розділів. А для цього слід бути дуже уважним під час читання. Одне із завдань книги – пропозиція намалювати казковий кавун. Діти стали тягнути руки і намалювали цілий баштан! Аж дев'ять кавунів! Кожному жителю казкової країни – по-одному в подарунок, і ще на наше свято – два! Якби не закінчився простір на дошці, то зупинити невтомних малих художників було б неможливо! Вони дружно по черзі рахували кожну смужечку на кавунах: смужка Гумки, черепашки Ойлало, смужка Гусопотама, Сміхотки, близнят-бобрят Шундика, Рундика та Мухослона.

Хрещена бабуся головного героя благословила його появу своєю післямовою – «Як бабуся з онуком казку читали» і прийняла твір у 2006 році в одному екземплярі формату А4 – російською мовою.

Людила Михайлівна Лобас – хрещена бабуся Ластика – вчитель математики, разом з онуком читала казку. Ось які думки виникли у неї: «Я уважно стежила за тим, як Костик її сприймає. Країна Небувалих звірів його захопила від самого початку. Із широко розплющеними очима він слухав незвичайну історію. Це дуже важливо». Вона побажала мені, як автору казки, написати її продовження і ще безліч різних творів цього жанру для дітей та видати їх.

Я гадала, що ця казка для старших дошкільнят та молодших школярів. А для дорослих – уже філософія. Але, як з'ясувалося, підлітки винятком не стали. Чесно кажучи, мене це приємно здивувало.

Мою книгу прочитала Валерія Шаповал, якій виповнилося 13 років. Ось її думки: «Казка дуже цікава й забавна. Коли її прочитала, то знову повірила у те, що є справжня дружба,

що можна здійснити будь-яку мрію, якщо знайдеш оригінальне рішення.

Герой Ластик дуже веселий і доброзичливий. Його образ позитивно вплинув на мене. Радію з того, що він завжди міг знайти вихід із будь-якої складної ситуації. Дякую автору за таку веселу казку!»

У творі є два негативні герої – чудовисько Хряча, яке намагалося з'єсти сад Любові і Радості, та Змієвізор, потрапивши у середину якого, можна розчинитися. Тому друзі рятували Рундика, щоб не втратити його назавжди.

У кожного героя з'явилася своя пісенька російською мовою. Усього їх 13. Анжеліка Андрієвська переклала ці тексти українською мовою, а переклад англійською – Тамари Абраменкової (м. Краматорськ). Упевнена, що Ластик та його друзі будуть щасливі заговорити ще 24-ома мовами світу.

А ще... Вони можуть заспівати і заговорити... Хто буде автором музики й озвучить героїв, зробить мультик? Цього ще не знаю...

КРАЇНА НЕБУВАЛИХ ЗВІРІВ

Оскільки країна Небувалих звірів розмістилася на долоньці, то спілкування з її жителями можливе для всіх. А на долоньці відображено все: Доля людини, Здоров'я, її Минуле та Майбутнє.

У самому центрі країни є гора Доль. Біля підніжжя росте і дає плоди сад Любові і Радості. Країна Небувалих звірів розташована на острові, який омиває океан Мрій, а за ним – долина Сліз та Усмішок.

Ластик зміг піднятися на вершину гори Доль завдяки позитивним думкам, відчуттям і тому, що знайшов свою особисту Стежку на ній. Він знав, що чужа Стежка приводить або до обриву, або до безвихідної ситуації.

Що таке відшукати свою Стежку на горі Доль? Це

означає знайти і реалізувати у повному обсязі своє Призначення.

Ластик дарує всім, хто з ним знайомий, «вітамін Мрії», без якого ми безкрилі.

Звертаюся до дорослих та дітей: подружіться з героями книги!

ДО ЗУСТРІЧІ!

Ми з вами не прощаємось.

І зустріч дуже скоро.

Ми разом посміхаємось.

Чекай нас в гості знову!

Дивись свої долоньки.

Заглянь до нас в віконце.

Поглянь: ми знову разом.

Хай завжди гріє сонце!

Приспів:

Країна Небувалих, звірів

Небувалих

Бажає тобі щастя і радості сповна.

Вона в нас на долоньці –

В маленьких сина й доньці.

Хай Радості й Любові

Бринить в душі струна.

ПРО ФЕСТИВАЛЬ

У зв'язку з виходом книги про Ластика Центром духовного розвитку та творчої ініціативи «Гармонія» було засновано у 2011 році Міжнародний мистецький фестиваль-конкурс «Моя країна Небувалих звірів». Він відкрився на ВДНГ на свято Щедрого Миколая. У 2012 році ми знову були на ВДНГ України.

У 2013-му відбулася плідна співпраця фестивалю з ЦБС Голосіївського району м. Києва, яка веде ще з лютого 2008 року. Локаціями фестивалю стали – березень-квітень 2014-го – Шоколадний будинок; травень-червень 2014-го – Український фонд культури. У вересні ми стали авторами програм першого дня заходів Міжнародної громадсько-державної програми «Освіта дорослих України» під егідою ЮНЕСКО у Парламентській бібліотеці. У жовтні Ластик гостював у бібліотеці імені Наталії Забіли для дітей ЦБС Голосіївського району. У листопаді завдяки Ротарі-Клубу ми доїхали з нашим фестивалем до Ірпінського шпиталю з виставкою «Сад Любові та Радості». Показали бійцям відеоальманах «Золота Русь», концерт авторавиконавиці С. Потери, виставу за авторським сценарієм Н. Веселицької «Новорічні пригоди малюка Ластика...» для дітей співробітників. А в грудні переїхали до Будинку природи. Із жовтня 2015 до січня 2016

ми знову у бібліотеках: імені Наталії Забіли для дітей, бібліотеці №135 ЦБС Шевченківського р-ну міста Києва та «Молода гвардія» із виставками та майстер-класами. Із січня-лютого 2016-го Н. Веселицькою та І. Дживаго створюються Древа Життя із Квітками Щастя у СШ № 138. Із квітня 2016 року продовжено фестиваль як Всеукраїнський мистецький під назвою «Україна – країна Здійснення Мрій». Далі – КМДА 1-17 червня. Відкрилися 1 червня в Колонному залі програмою «Світла Доля України. Заповіт Щастя» до Дня захисту дітей.

А НАСАМКІНЕЦЬ НАВЕДУ УРИВОК ІЗ КНИГИ:

Глава 8

Про те, як Ластик з Ойла-ло вивчали астрономію:

Минуло не так вже й багато часу відтоді, як друзі врятували Рундика. Був теплий осінній вечір. На ґаночку в долині сиділи черепашка Ойлало та дракончик Ластик. Вони дивилися на Небо, яке було рясно всією яскравими зорями. Восени, як відомо, зірки світять особливо яскраво і здаються дуже великими.

– У книжці з астрономії я якось читав, що зірки частенько беруться за руки, і тоді виникають сузір'я, – замріяно промовив Ластик. – Так, наприклад, виникли сузір'я Малого та Великого Ковшів, Лебедя, Гончих Псів...

– А я чула, що голоси зірок дуже нагадують дзеленчанні дзвіночки, – додала черепашка. – Давай візьмемо по дзвіночку та покличемо зірки. Адже сьогодні день, коли Небо перебуває найближче до Землі. – Чудова ідея! – весело погодився дракончик.

Вони взяли дзвіночки і щосили задзвонили. Невдовзі обоє побачили, як зо два десятки великих зірок узялися за руки. На Небі чітко окреслилися спершу силует Дракона, а потім – Черепахи.

– Зірки нас почули і зрозуміли! – заплескала Ойлало.

– Мабуть, зірки бувають дуже самотніми, тому, як і ми, земляни, також шукають собі друзів, – сказав Ластик. – Коли знаходять їх, то беруться за руки.

– Це ж вони подарували нам два нових сузір'я! – вигукнула черепашка...

Наталія ВЕСЕЛИЦЬКА
Переклад віршів українською
Анжеліки АНДРІЄВСЬКОЇ

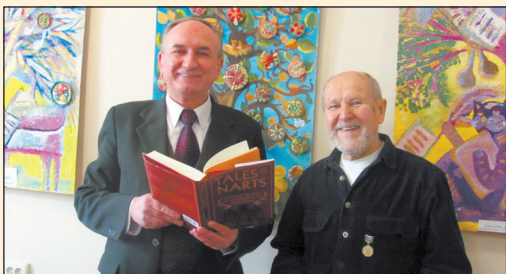
духом незламні

■ ДУХОМ НЕЗЛАМНІ ПОВЕРТАЮТЬСЯ

У Музеї видатних діячів української культури Лесі Українки, Миколи Лисенка, Панаса Саксаганського, Михайла Старицького відкрито виставку «Світла доля України».

Експозиція – від народного аматорського колективу «Духом незламні» під орудою художника Жоржа Шанаєва. У складі колективу: Ж. Шанаєв, Ю. Дрюченко, Н. Веселицька, І. Дживаго, Н. Смага, В. Тарасюк, Т. Абраменкова, О. Дурмасенко, О. Возіянов. Організували представлення творів керівник проекту «Сад Любові та Радості України – країни здійснення Мрій» Н. Веселицька та координатор І. Дживаго.

На сцену з авторськими піснями виходили Ольга й Ірина Дживаго. Гості почули музично-поетичну сторінку Н. Веселицької та І. Дживаго, яка розповіла і про творчість художників – Т. Абраменкової (м. Краматорськ), Н. Смаги (м. Київ).

Н. Веселицька висловила вдячність тим, хто захищає Всесвіт творами мистецтва і на війні бореться за волю та незалежність країни.

Гостей привітала Л. Іванова, голова правління ГО «Довічне право інваліда». Виступив полковник «Рембо», командир «Айдару». До речі, в експозиції представлено натюрморти художника О. Дурмасенка – кіборга, який загинув у грудні 2014 року, боронячи Донецький аеропорт. Присутні хвилиною пам'яті вшанували захисників нашої Батьківщини.

Ж. Шанаєв нагородив художників. Гостя заходу, Г. Бреус, художниця і поетеса, «чорнобильська мати», як її називають у народі, читала свої вірші.

Наталія ВЕСЕЛИЦЬКА

«У кожного країна є...»

Тамара АБРАМЕНКОВА

Володіння іноземною мовою – це можливість бути обізнаним з іншими культурами та... долучитися до участі у фестивалях «Моя країна Небувалих звірів» та «Україна – країна Здійснення Мрій».

Я – голова англійського напрямку літературного конкурсу Всеукраїнського мистецького фестивалю «Україна – країна Здійснення Мрій» та координатор проекту «Сад Любові та Радості...» на Донбасі. Працюю керівником клубу англійської мови ТАМРА, що на базі Палацу культури НКМЗ у Краматорську. Маю вищу освіту, музичну середню, три міжнародні сертифікати з англійської мови та методики викладання, є майстром прикладного мистецтва.

Пишу вірші трьома мовами. Переклала на англійську декілька творів українських авторів прози та поезії, видала дві збірки своїх віршів англійською мовою.

Багато подорожую і виховую учнів у дружбі, толерантності й творчості. Діти, підлітки і дорослі почуваються родиною. Зустрічей у клубі очікують, бо це не тільки вивчення англійської мови за британськими методиками, а й дискусії на різ-

ні теми – чи то музичні стилі, чи поезія Едварда Ліра або Генрі Лонгфелло, фільми англійською, свята, конкурси перекладів, творчі майстер-класи, подорожі в різні країни.

Наталія ВЕСЕЛИЦЬКА

КОЛУМБАМ

*У кожного країна є –
Вдивись в свою долоньку!
Бажання влучно загадай –
Зрадять син і донька.*

*Ти, як Колумб, до Мрії йди –
Навколо посміхнись,
Коли всі рисочки руки
Горою Доль зійдуться!*

05.08.2012

TO COLUMBUSES

*All have their own land,
Look at your palm with care,
Then make a wish, my friend,
It will come true, be near!*

*Do as Columbus did,
And find your precious dream,
Then fate's lines by all means
Will show your life's way beam!*

Вдячна British Council за підтримку вчителям англійської мови в Україні, особливо Ані Моріс, семінари якої відвідувала багато разів. Завдяки цьому в мене є впевненість у тому, що ми на правильному шляху. І подорожі з дітьми до Лондона (були там тричі) дають гарні результати у формуванні культурної обізнаності.

Як і наші діти, беру участь у міжнародних конкурсах і фестивалях. Була створена команда, учасники якої написали збірку фантастичних оповідань Nibiru-Rabba and Eraser are travelling on the planet Earth. Ідея твору: різноманітність має спільне, дружба починається з зернятка довіри, виховується в радості чи сльозах, перетворюється у лояльність та любов. А друзі – це квіти в саду життя.

Ми взяли участь у Міжнародному мистецькому фестивалі «Моя країна Небувалих звірів» та Всеукраїнському мистецькому фестивалі «Україна – країна Здійснення Мрій». Були представлені мої роботи: переклад на англійську мову прози та віршів Н. Веселицької «Пригоди малюка Ластика та його друзів», «Колумбам», «Гармонія Всесвіту», а також авторські поетичні картки.

Газета «Культура і життя»

№ 8 (4735), 24 лютого 2017 р.

Виходить із 7 жовтня 1923 року

Свідоцтво про реєстрацію КВ № 1026 від 26.10.94 р.

Засновники

Міністерство культури України, Український комітет профспілки працівників культури, редакція газети

Головний редактор Євген БУКЕТ

Відповідальна за випуск
Світлана СОКОЛОВА

Адреса редакції

03040, м. Київ, вул. Васильківська, 1
Тел.: +38 (044) 498–23–62
cultandlife@gmail.com

Видавець

Національне газетно-журнальне видавництво

Генеральний директор

Андрій ЩЕКУН

Видавнича рада

Андрій КУРКОВ (голова), Анатолій СЕРИКОВ (заступник голови), Андрій ВАСЮК (секретар ради), Олег ВЕРГЕЛІС, Богдан ГАЛАЙКО, Віктор фон ЕРЦЕН-ГЛЕРОН, Юрій ЗУБКО, Ростислав КАРАНДЄЄВ, Олексій КОНОНЕНКО, Наталія МУСІЄНКО, Юрій ПЕРОГАНИЧ, Андрій ЩЕКУН

Адреса видавництва

03040, м. Київ, вул. Васильківська, 1
Тел.: +38 (044) 498–23–65

Дизайн та верстка

Сергій ЗАДВОРНИЙ

Поліграфічний комбінат
ТОВ «Типографія "Від "А" до "Я"»
м. Київ, вул. Колекторна, 38/40
Тел.: (044) 563–18–04, 562–28–51

Розповсюдження і реклама

Тел.: +38 (044) 498–23–64;
+38 (097) 111–17–56

Редакція не публікує колективні листи та звернення
Публікуючи проблемні матеріали, редакція, окрім спеціально обумовлених випадків, подає лише авторський погляд.

Передрук і відтворення текстових та ілюстративних матеріалів «Культури і життя» – тільки з письмового дозволу редакції.

© «Культура і життя», 2017

ПЕРЕДПЛАТА НА ГАЗЕТУ ТРИВАЄ

Видано за сприяння Ю. П. Дрюченка, голови Асоціації членів Національної спілки художників України учасників ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС

Передплатна ціна на 2017 р.:

1 місяць – 19,22 грн; півріччя – 117,92 грн.

У передплатній ціні враховано вартість доставки до вашої поштової скриньки і вартість оформлення абонементу.

Передплатний індекс 60969

ISSN 2519-4429

Медіа-портал

«Культура»:

<http://cultua.media>

media

Наклад 5 000

Ціна

договірної

